

ВІДРОДЖЕННЯ СЕЛЕКЦІЇ — СПРАВА ДЕРЖАВНА

Проблемам відродження наслідництва в державі та відродженню сільського господарства як галузі була присвячена зустріч Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка з головами райдержадміністрацій та науковцями Мірошніцького інституту пшениці імені В. Ремесла, передає ДІНАУ.

На зустрічі Голова Верховної Ради, зокрема, сказав, що з інституту пшениці починається шлях підготовки сортів озимої пшениці світових стандартів. Тут зароджується наша економіка, і тому застосування найкращих вітчизняних сортів пшениці — головне наше завдання сьогодні. Адже ніхто інший, як українські науковці, можуть прогнозувати врожай і робити аналіз сортів для районування, зазначив Олександр Ткаченко. Голова Верховної Ради оглянув поля в ряді господарств Київської та Черкаської областей.

Черкаське аграрне диво. Заживемо щасливо?

Оновлення аграрної України почнеться з Черкащини, заявив Прем'єр-міністр В. Пустовийтенко, відвідавши з робочим візитом Шевченків край.

Область стане базовою з відпрацювання моделі стабілізації агропромислового комплексу держави. Кабінет міністрів ухвалив відповідну постанову. Створено робочу групу з розробки моделі. Уряд доручив МінАПК провести спільну з Черкаською облдержадміністрацією нараду, де і розглянуть

шляхи втілення омріяного у життя.

Прем'єр-міністр ознайомився з роботою кількох КСП. Трактори «Джон Дір», закуплені за океаном, викликали неоднозначну реакцію присутніх керівників КСП та директорів заводів з випуску ґрунтообробної техніки. Вітчизняні товаровиробники заявляли: аби їм кредити під гарантію уряду, то підприємства Одеси, Дніпропетровська, Кіровограда «видавали б на-гора» техніку не гіршу.

«Двері відчинено, дорогу прокладено...»

Заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Бельгії в Україні Вільфрідом Нартусом та Надзвичайним і Повноважним Послом Румунії в Україні Іоном Вістреану: вони завершують дипломатичну місію в нашій країні і незабаром повернуться на батьківщину.

(Закінчення на 2-й стор.).

Міліціонер, котрий посадив сад

Міліціонерів сам Бог велів саджати — але, як мовиться, «не до такої ж степені»! То, може, начальник Бориспільського міськрайвідділу міліції Іван Прокопович Кривошея якийсь неправильний міліціонер? Та ні, все, як у всіх: минулої роботи, коли ми познайомилися, він був на ногах з о пів на четверту ранку, бо вночі на відрізу траси Барішівка—Бориспіль стався зухвалий розбійний напад зі стрільниною. Сам полковник Кривошея небагаторського зросту, через що зірки на його погонах здаються зavelикими. Він гострий на язик і знає набагато більше слів і понять, ніж є у службових інструкціях. В юності він був регулювальником, і тепер, коли згадує про це, робиться схожим на тореадора або на молодого Есамбаєва. Та все це — не найголовніше. Недавно міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко прокопівся: якби таких, як Кривошея, було більше, і не лише в міліції, ми вже давно підняли б Україну! То хто він такий, цей полковник?

(Закінчення на 10-й стор.).

Червоні хрести перекриють мости

Доведено до відома тотальним безгрошів'ям та злидненним станом своєї галузі, миколаївські лікарі провели акцію протесту біля міськвиконкому. Вони вимагали виплатити заборговану зарплату, а також поліпшити постачання лікувальних закладів медикаментами та транспортом. Адже через брак коштів на запчастини та бензин із 50 машин швидкої допомоги на виклики виїжджають лише 10. А лікарям швидкої видають тільки по три шприци й по 1 ампулі анальгину та магnezії.

Міська влада пообіцяла розв'язанням медикам виплатити до 10 серпня зарплату, але тільки... за один місяць. Природно, це не влаштує лікарів. І якщо всі борги у зарплаті не погасять, після 10 серпня, як обіцяють медпрацівники, в Миколаєві машинами швидкої допомоги буде перекрито всі мости.

Удаються живна, якщо є на плечак голова

У Запорізькій області з 550 тисяч гектарів зібрано 1 мільйон 260 тисяч тонн зерна. Озимої пшениці взяли 930 тисяч тонн (за врожайності 28 центнерів на гектар). 90 відсотків збіжжя відповідає вимогам третього класу, тобто продовольче.

Заступник голови облдержадміністрації Володимир Бруй відзначив, що такому успіху посприяти безперервне постачання пально-мастильних матеріалів, тому простоті техніки не було. А ще — до живих удалося залучити близько 400 імпортерів комбайнів, які обмолотили майже 30 відсотків урожаю. Високі зернові дивиденди зумовило і обісне змагання збирально-транспортних екіпажів за перекінний приз імені Героя Соціалістичної Праці, заслуженого механізатора І. Мартиненка.

(Закінчення на 4-й стор.).

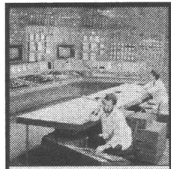
Поглядайте на барометр

Вважаю за доцільне роботу в сесійному залі розпочинати з оприлюднення листів, які надходять до Верховної Ради, а також до «Голосу України». Бо складається враження, що наші обранці після виборів злетіли на небо і в дискусіях забули про тих злиднених, що голосували за них. Спустається на землю, панове, послухайте, про що пише беззарплатний і безпенсійний електорат. А послухавши, вам буде легше зорієнтуватися у сотнях проблем, які нам належить розв'язувати.

Михайло ІНОГДА,
ветеран війни, комуніст з окопів.
Ріпків
Чернігівської області.

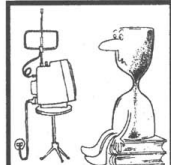
Без жертв? Неймовірно!

Поблизу Великої Загорівки Борзнянського району Чернігівщини сталася залізнична аварія. За повідомленням управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільної оборони облдержадміністрації, під час швидкісного руху пасажирського поїзда № 197 Акмола—Київ зіткнувся з рейок шість хвостових вагонів. На щастя, обійшлося без людських жертв. Однак пошкоджено 600 метрів колії. Два ремонтні поїзди з Ніжини та Конотопа замінили виведені з ладу рейки. Причини аварії з'ясовуються.

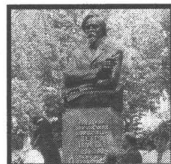
НАЕК,
заробітна
плата та
безпека
АЕС

5

Програма
телебачення

8-2

Закувала
та сива
зозуля...

13

О Органи прокуратури контролюватимуть виконання конституційної норми щодо державної мови та каратимуть за заклики до насильницького відновлення СРСР.

О У Київській області під час обстеження з вертольоту виявлено заборуднення стоками річки Уж.

О В Україні освоєно виробництво вітамінного морозива, що містить каротин.

P.S.

У номер

«Двері відчинено,
дорогу прокладено...»

(Початок на 1-й стор.)

Під час зустрічі обговорювалися суцільно українсько-белгійські та українсько-румунські відносини. «Ві заклали плани підвалини, щоб наша дружба розвивалася», — сказав заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. Він також ознайомив після із сучасним політико-економічним станом в Україні, поділився планами майбутньої роботи Верховної Ради, серед яких основне місце посідає розв'язання соціально-економічних та фінансових проблем, конструктивна співпраця з усіма гілками влади.

«Двері відчинено, дорогу прокладено, але з'являються проблеми, які треба вирішувати», — сказав белгійський посол. Адам Мартинюк зазначив, що парламент робитиме все можливе, аби в галузі міжнародних відносин проблем не було. «Моя країна і країни ЄС підтримують Україну в її модернізації, і це найголовніше», — наголосив Вільфрід Нартус.

Є кримський бюджет!

Верховна Рада Криму затвердила нову редакцію республиканського бюджету автономії на нинішній рік. За це рішення проголосували 74 депутати із 79 присутніх у залі. Нагадаємо, що 2 червня Конституційний суд України визнав неконституційними деякі положення попереднього варіанта бюджету Криму. Зокрема, у старій редакції пропонували залишати в республиканському бюджеті 100% податку на додану вартість і 100% акцизних зборів.

Цього разу кримські парламентарії врахували всі зауваження. В ухваленому документі прибуткова частина дохідного витратний і становить 325,746 млн. грн. Найбільшу частину прибутків бюджету автономії планують отримати від податкових надходжень — 131,3 млн. грн., майже третину — 105,1 млн. грн. — становитимуть дотації з держбюджету України. У видатковій частині бюджету на охорону здоров'я передбачено близько 71 млн. грн., освіту — 46,3 млн., транспорт — близько 39 млн., соціальний захист — близько 17 млн. грн. На погашення заборгованості із зарплати за 1997 рік буде спрямовано 30 млн. грн.

На побачення
з КОСМОСОМ

Як повідомили кореспондента ДІНАУ в конструкторському бюро «Південне», 28 липня опівдні з космодрому «Байконур» ракетно-носієм «Зеніт» проведено запуск космічного апарату на орбіту 849,5 км. Ракета-носіє «Зеніт» і космічний апарат виготовлені на виробничому об'єднанні «Південне» за документом КБ «Південне». Підготовку і запуск ракетно-носія «Зеніт» здійснили служби космодрому «Байконур» під технічним керівництвом бригади фахівців КБ «Південне» і «Південнашук». Зауважимо, що функціонування систем і агрегатів ракетно-носія під час підготовки до запуску і в ході польоту немає.

Офіційно

Новий митний
мінімум для імпорту

Кабінет міністрів України встановив мінімальну митну вартість окремих видів імпортованих товарів. До їх переліку введено мило, вироби швейного виробництва (пальта, плащі, куртки, брюки, панчохи тощо), килями та покривала. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», мінімальна митна вартість, наприклад, вовняних пальт становитиме 50 доларів, теплий курток з бавовни — 25 доларів, вовняних брюк — 30 доларів.

Плюс п'ять процентів...

Кабінет міністрів підвищує з 15% до 20% розмір середньомісячного сукупного доходу громадян, яким надається житлова субсидія.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», збільшення розміру витрат на оплату житлово-комунальних послуг торкнеться близько 700 тисяч сімей, які отримують субсидії. Місячний розмір оплати за комунальні послуги для таких категорій громадян збільшиться на 7 грн.

У тому самому обсязі — на 5% — збільшено розмір середньомісячного сукупного доходу громадян, які користуються скрапелним газом, твердим чи пінним, побутовим (різким) паливом у випадку надання їм субсидії.

Відповідно до постанови, розмір оплати перелічених послуг залишається на рівні 15% від сукупного доходу за умови, якщо в житловому приміщенні прописані або проживають тільки непрацюючі пенсіонери та непрацездатні громадяни (держдержі існування яких є тільки пенсія, соціальні виплати та доходи від особистого підсобного господарства), а також неповнолітні діти, інваліди I та II групи. Середньомісячний сукупний дохід у такому випадку на одного прописаного в житловому приміщенні не повинен перевищувати вартісної величини межі малозабезпеченості — 73,7 грн.

Має з'явитися новий господар,
корий принесе «свіжі» гроші

Самоврядування: хто є хто

Юрію Хоптуну 54 роки. Народився в селі Желаніе Ясинуватського району Донецької області. Отримав фах інженера-механіка із обладнання заводів чорної та кольорової металургії та економіста. У 1990-му обраний головою Маріупольської міської ради і народним депутатом України. Свої повноваження голови склав у 1994-му (його наступником став Михайло Пожванов), після чого працював у Кабінеті міністрів та адміністрації Президента України. З березня 1998-го — віце-міський голова Маріуполя.

41 мільйон гривень прибутку.

У лютому ринок був перенасичений металом, і все шло до зниження ціни. Але внаслідок зупинки маріупольських комбінатів ринок «відсмокотав» вільну продукцію, що дозволило утримати світові ціни на передньому рівні. По-друге, металурги чи не вперше в житті по-справжньому зайняли економічний газу. Як-що раніше комбінат імені Ілліча заложили 1,2 мільярда кубометрів палива на рік, то нині має набрати мільйонів 950 мільйонів.

— Крім двох металургійних велетів, у місті сотні дрібних платників податків. Які зміни чекають на них?

— На сесії я заявив: категорично заборонено чиновнику диктувати підприємцеві умови на стадії реєстрації. І попередив: якщо ти триваєш, дехто розпрацює з роботою. Хоча мої заступ-

ники, наприклад, обурювалися: мовляв, гроші місту потрібні. Але будемо вирішувати це питання з підприємцями на договірній основі.

— Маріуполь зажив слави міста експериментів, іноді не дуже вдалий. Чи зміниться найближчим часом щось в організації місцевого самоврядування?

— Восени плануємо винести на розгляд сесії питання формування промислового представницького органу між міською радою та виборними. Таким органом могли б стати мікроради, які обиралися б у місцях компактного проживання людей. Міський рад «накривати» весь масив (а це 520 тисяч мешканців) досить важко. А мікроради могли б відстоювати інтереси мешканців того чи іншого мікрорайону.

— Чи будуть у їхньому розпорядженні якісь кошти?

— Обов'язково. В ідеалі при оплаті комунальних послуг має діяти договір між мешканцем квартири та установою, яка надає послуги. Сьогодні проміжна ланка — ЖЕКів — не захищають інтереси мешканців міста. Гроші за комунальні послуги отримуватиме мікрорада. І саме вона розраховуватиметься з комунальниками, відстоюючи їхні інтереси споживачів.

Чи пішли б ви на порушення закону і на конфлікт, приміром, з областю чи Києвом, якщо це було в інтересах міста?

— Ось свіжий приклад. Підписано поправки до закону про охорону навколишнього середовища. Як-що раніше 70 відсотків усіх «екологічних» відрахувань залишалися в місті, то тепер — тільки 20 відсотків. Область забирає собі 50 відсотків, Мінкобезпеки — 30. Чому? Разом із головами деяких інших міст ми домовилися, що жодної копійки не даватимемо ні області, ні міністерству.

Значить, це порушення. Але всі знають, яка екологічна ситуація в Маріуполі, всі співчувають, однак коли доходить до конкретної справи, вирівають гроші до міста. Всі екологічні платежі використовують на проведення дублюючого колектора і на будівництво нової каналізаційної напірної станції.

І навіть якщо «згорі» будуть якісь репресії, гадаю, зможемо пояснити свою позицію. Адже це — не відхід від державної політики охорони навколишнього середовища.

Інтерв'ю взяла Ліна КУЦЬ.

«Швидка допомога» для підприємців

Голова Держкомітету з розвитку підприємства Олександр Кужель на брифінгу в адміністрації Президента України назвала «революційним» підписаний 24 липня президентський указ «Про деякі заходи з дерегуляції підприємницької діяльності». У свою чергу, заступник глави адміністрації Президента Павло Гайдуцький висловив думку, що президентський указ дасть можливість знизити рівень державного регулювання і вирішити проблему з основними «опонентами» підприємства — контрольними органами.

Указ визначає два види перевірок — щорічну планову і непланову, що,

на думку П. Гайдуцького, сприяє легалізації контрольної діяльності. Підприємств заводять книгу, в якій реєструють перевіряльників. Якщо контролери відмовляються записатися в книгу, їм можна відмовити у проведенні перевірки. Введення таких журналів лише в Києві та Львові наполовину скоротило кількість перевірок.

На думку Олександра Кужель, передбачена указом відмова від повторної сертифікації товарів, що відповідають міжнародним стандартам, визнання Кабінетом міністрів, спрямоване підвищення інвестиційної привабливості України та зростанню товарообігу.

На 1 січня 1998 року в Україні ліцензувалося 136 тисяч малих підприємств. Українські МП виробляють 12—17% ВВП. Очікують, що в нинішньому році виробництво малих підприємств становитиме 36—50% ВВП країни.

О. Кужель повідомляв, що в Держкомітеті підприємств буде створено спеціальну «швидку допомогу» для підприємців. У комітеті працюватимуть два цілодобових телефонів, за якими будь-який підприємець зможе отримати кваліфіковану допомогу адвокатів чи юристів. Цей захід є тимчасовим до введення закону про уповноваження із захисту прав підприємців.

Там — зашморг,
але становище можна виправити

Публікація «Там — зашморг, а там — хоч утопись», вміщена в «ІУ» від 23 липня 1998 року, стосувалася складної життєвої ситуації на Сумщині. Державна акціонерна компанія «Хліб України» пропонує своє бачення наведення у матеріал фактів.

Незважаючи на ситуацію, що склалася на ринку України, уряд випускав можливість забезпечити сільськогосподарників через ДАК «Хліб України» необхідними пально-мастильними матеріалами, мінеральними добривами та насінням.

Відповідно до постанови Кабінету міністрів Ук-

раїни від 24 січня 1998 р. за № 77 «Про умови забезпечення сільськогосподарських товаровиробників пально-мастильними матеріалами у 1998 р.» ДАК «Хліб України» уклав контракти з ВКФ «Епіслон» та УО «Укрнафтопродукт». У результаті цього до Сумської області на весняно-польові роботи було поставлено 19,4 тисячі тонн пального за плану 36,6 тисячі тонн.

За документами, наданими ВКФ «Епіслон», передбачалося поставити дизельного палива 20 тисяч тонн та бензину — 5 тисяч тонн. Згідно з вищезгаданою постановою,

в якій сказано, «... до розрахунку за поставленим нафтопродуктом здійснюються сільськогосподарськими товаровиробниками коштами або зерном та іншою сільськогосподарською продукцією». ДАК «Хліб України» в розрахунок за пально-мастильні матеріали передає нарядями ВКФ «Епіслон» зерно в кількості 46,2 тисячі тонн.

Під час контрольної перевірки з'ясувалося, що «Епіслон» фактично поставив лише 10,8 тисяч тонн пально-мастильних матеріалів.

Отже, ВКФ «Епіслон» заборгував сільгоспвироб-

никам Сумської області 14,2 тисячі тонн ПММ. Підкреслюємо, фірму «Епіслон» Сумська область державна адміністрація рекомендувала як надійного постачальника ПММ.

У зв'язку з ситуацією, що склалася, компанія «Хліб України» вживає усіх можливих заходів для надання допомоги Сумській області.

А що стосується «...кредиту під 95% річних», то відповідно до статуту ДАК «Хліб України» ця компанія не є установою, яка веде фінансово-кредитну діяльність, і кредитів не надає.

Хто є хто: представляємо голів комітетів

Юдія ТИМОШЕНКО, голова Комітету з питань бюджету

«Лобіюватиму здоровий глузд»

— Юдіє Володимирівно, ваш комітет, безумовно, не для позачисл'я-аматорів. Тому дуже важливо, як відбуваються його формування. В цьому процесі ви були просто рестратором (брати, хто сам прийде) чи все-таки розбірливою селекціонером?

— З керівництвом практично кожної фракції я провела детальні переговори на предмет комплектування бюджетного комітету. Адже в такому комітеті повинні працювати люди, які чітко уявляють, що бюджет — це концентроване життя всієї країни. Тому прийнятним був тільки відбір, а потім домовленість із керівництвом фракцій про включення того чи іншого депутата до складу комітету. І те, що в нас підібрався дієздатний колектив, підтверджується конкретним фактом: ми практично за одну ніч із усього обсягу проектів бюджетних резолюцій змогли створити документ, який має право на життя.

— Що можна сказати про персонал?

— Наприклад, Олександр Турчинов, Валерій Коломойцев — доктори економічних наук. Євген Жовтяк разом із Сергієм Тереховим — ідеологи бюджетної реформи. Вважаю, що ми готові її починати. Чи ось Леонід Косаківський — людина, яка прекрасно знає регіональну політику, тожко розуміється на проблемах, що виникають під час кореспондування центрального та місцевих бюджетів. Практично кожного можна характеризувати у найвищому ступені. Я переконана, що їхній вклад буде значним.

— Ваша робота в тиньовому кабінеті, прем'єр-міністром якого ви є, якось співвідноситься з тими завданнями, що стоять перед бюджетним комітетом?

— Безумовно. Півтора року інтелектуальна група, яка носить умовну назву опозиційно-

го (тиньового) кабінету міністрів, розробляла концепцію перехідного періоду та подолання кризи. За цей час ми напрацювали необхідні документи, які повинні лягти в основу податкової, соціальної реформи, а також бюджетної. Думаю, що з новостворених саме бюджетний комітет найбільш реально спроможний домігтися впровадження розробок, підготовлених опозиційним кабінетом міністрів. Уже перша (організаційна) нарада комітету засвідчила, що всі його члени, незалежно від партійної приналежності, бачать наш комітет як силу, спроможну витягти за собою всю зв'язку, зобов'язану провести економічні реформи, — зв'язку законодавчої, виконавчої влади і президентських структур. Як той ключовий ланцюг, який витягне також правову та низку інших реформ. Ми збираємося стати авангардом у всій цій роботі і вже сьогодні практично готові до не теоретично й організовано.

— Із вашої заяви на сесії випливає, що комітет уже здійснює практичну роботу. В чому конкретно не проявляється?

— Для подання проекту бюджетної резолюції, затвердження та подання до Кабінету міністрів терміни, передбачені чинним законодавством, було вичерпано, час втрачено. А що таке бюджетна резолюція? Це технічне, політичне, соціальне та економічне завдання Кабінету міністрів на розробку проекту державного бюджету на 1999 рік. І з моменту обрання мене головою комітету я поспішала з майбутніми колегами організувати роботу з підготовки проекту бюджетної резолюції. За лічені дні нам вдалося напрацювати його варіант.

Якщо чесно — він далекий від досконалості. Та й неможливо було домогтися більшого за три дні (тимчасова бюджетна комісія працювала над проектом три тижні). Від Кабінету міністрів Верховна Рада отримала проект такий же недосконалий, як і сам нинішній уряд. Хоча заради об'єктивності треба сказати, що готувати проект бюджетної резолюції не входить в обов'язки Кабінету — це прерогатива парламенту. Тому, наскільки це дозволив авральний ліміт часу, ми декларативність максимально замінили конкретикою. У проекті резолюції поки що не вистачає точних вивірених цифр: на жаль, ні уряд, ні комісія, яка працювала до нас, не подали макроекономічних показників, необхідних для проведення реальних розрахунків. Проте орієнтири визначені досить чітко. Зокрема, це більшість асигнувань на соціальні потреби. Прийняття Верховною Радою проекту бюджетної резолюції — перша оцінка нашої роботи...

— Зараз багато політиків та економістів відверто говорять про майбутній осінній обвал в економіці та фінансах з усіма наслідками, що звідси випливають. Як ви дивитесь на нинішню ситуацію в країні і наскільки обгрунтовані ці прогнози?

— На це можна відповісти так: якщо з серпня у нас зрівнялися місячний дохід державного бюджету та зобов'язання з виплат за державними позиками, у тому числі за зовнішніми та внутрішніми (включаючи облигації внутрішньої державної позики), то напевне час говорити про фінансову кризу. Тобто всі гроші, які бюджет отримуватиме щомісяця, починаючи з серпня, мають піти не на погашення заборгованості за бюджетними статтями, а на погашення за облигаціями внутрішньої та зовнішніх позик. Це означає реальність кризи, чи, точніше, — катастрофи.

Те, що на сьогодні країна доведена до крайньої, кризової ситуації в фінансовій сфері, — це очевидно для всіх, хто професійно працює в цій галузі, та й для непрофесіоналів — також. Відвернути катастрофу, що насувається, — завдання уряду. Тому що все, що робиться в Україні сьогодні, є результатом його напрацювань. Це й облигації державної позики, і безконтрольні всілки позички, і знову ж таки безконтрольне використання державної власності. Все це і призвело до кризи, яку ми переживаємо.

— Зараз такі слова, як «лобі», «лобіювати», у нас сприймаються майже як лайливі. Проте лобіювання своєю суттю вже міцно ввійшло в практику роботи нашого парламенту. Як законодавчі акти чи визначальні напрямки фінансово-економічної діяльності ви будете лобіювати, використовувати можливості Комітету з питань бюджету?

— Як народний депутат і керівник бюджетного комітету, я викладаю бік всі політичній амбіції. Постараюсь зробити так, щоб і наш комітет у цілому не керувався певними політичними інтересами. Якщо коротко — я лобіюватиму здоровий глузд. Це саме те, чого не вистачає сьогодні ні урядові, ні Президенту, ні Верховній Раді. Якщо ж говорити конкретніше, то серед своїх пріоритетних завдань я бачу насамперед внесення до Верховної Ради проекту податкового кодексу, уже практично готового до розгляду. Це консолідований правовий документ, який дасть змогу привести в належний порядок найхитачішню сферу — систему оподаткування. Наступний законопроект, також кодифікований, який я збираюся внести разом з ініціативною групою, це проект Кодексу соціального захисту населення України. Він передбачає глибоку пенсійну реформу, запровадження якої наразі у нас не всі наявні перекоси — зрівнялівку під час призначення пенсій (без урахування трудового стажу), принизливо низькі розміри основної маси пенсій, нерівномірність і нерівнянність їх виплати в різних регіонах України. Сюди повинна ввійти також принципи нова система формування Пенсійного фонду та його функціонування. Кодекс соціального захисту включає в себе також реформу охорони здоров'я — ця проблема не лише наразі, а вже давно переріпа.

Третій документ із числа кодифікованих — Бюджетний кодекс України. Ми переконані, що коли нам вистачить організаційних, а також інтелектуальних можливостей для прийняття цього року, то бюджет України уже 2000 року формуватиметься зовсім по-іншому і, зрозуміло, матиме зовсім інший вигляд. Він стане основою оздоровлення нашої економіки і локомотивом руху вперед, до оновленої й провітленої держави.

Інтерв'ю провів Іван ДИМТЕНКО.

Заява

народних депутатів Верховної Ради України щодо подій навколо ВАТ «Миколаївцемент»

Нехтування законами України деякими установами сьогоднішньої виконавчої влади щодо ВАТ «Миколаївцемент» в інтересах транснаціональної компанії «Лафарж» і загроза економічній безпеці нашої держави в сфері таких галузей, як виробництво будівельних матеріалів, виконання будівельних робіт в різних секторах економіки, залучення з цією метою міжнародних кредитів, а особливо в сфері залучення та захисту інвестицій вітчизняних осіб потребують негайного втручання Верховної Ради України для захисту інтересів держави та її громадян.

Ігнорування постанов Верховної Ради України від 04.11.97 р. № 606/97-ВР «Про зв'яз Фонду державного майна України про роботу за жовтень — грудень 1996 року та січень — вересень 1997 року» якого Фонду державного майна заборонено укладати договори купівлі-продажу до призначення його голови, фонд 13.03.1998 р. поспіхом провів так званий комерційний конкурс із продажу 28% акцій ВАТ «Миколаївцемент» французькій корпорації «Лафарж». Запровадження на переможця французької компанії спонукало те, що конкурс проведено на умовах закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», незважаючи на те, що на підприємстві працює 2210 робітників. До конкурсу не було допущено реальних іноземних конкурентів. При

стартовій ціні 3 млн. грн. — ціна продажу була вищою аж на 100 грн. Оцінка ВАТ «Миколаївцемент» занижена. Аналогічні за потужністю підприємства в Польщі (завод в м. Вежбиці) продано «Лафаржу» за ціною 35 млн. доларів США, в Росії (Воскресенський цементний завод) — 20 млн. доларів США.

Для реалізації давнього плану заволодіння «Миколаївцементом» компанія «Лафарж» і її фінансовий партнер — банк CCF («Креді Комерсіаль де Франс») — з 1994 р. використовують різні канали і способи впливу на урядовців і своїх конкурентів: від дипломатичного тиску на Президента України і співпартія з зацікавленими чиновниками до сприяння створенню фінансової кризи АТ «Градобанк» та перешкоджання проведенню ним та іншими вітчизняними акціонерами інвестицій у ВАТ «Миколаївцемент».

Склалися ситуація, коли Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку тричі в І півріччя 1998 р. відмовляла в реєстрації додаткової емісії акцій для проведення інвестицій вітчизняними акціонерами, а в той сам час Фонд державного майна, після «продажу» компанії «Лафарж» 28% акцій «Миколаївцементу», дичино подає позов до Вищого арбітражного суду про розірвання угоди купівлі-продажу з українськими акціонерами через невнесення тих самих інвестицій. Коли Вищий ар-

бітражний суд готується створити прецедент експропріації власності, за якою стоять тисячі вкладників АТ «Градобанк» та інших громадян для подальшого заздальгеді запрограмованого конкурсу на користь компанії «Лафарж», є очевидним те, що розроблений не в Києві сценарій, зневажливо до інтересів громадян України, послідовно реалізується безпринципними службовцями державних установ.

Звертаємо увагу на те, що сьогодні тільки в Україні — єдиній країні Європи — цемента промисловість, як і всі підприємства будматеріалів, не потрапила під контроль іноземних транснаціональних компаній. Якщо це буде проведено, то всі прибутки від збуту продукції в Україні (а рентабельний збут обмежується відстанню 250—300 км від заводу) осідатимуть на руках іноземних власників. Стає реальною загроза закриття половини цементних заводів і збільшення чисельності безробітних на 7—8 тисяч чоловік.

Висловлюючи обурення діями держчиновників, котрі беруть участь у спробі злощинного обкрадання вітчизняних акціонерів і вкладників та працюють в інтересах іноземного капіталу, посилюють недовіру до держави з боку вітчизняних інвесторів і створюють небезпечний прецедент майнових взаємовідносин між Україною та іноземними інвесторами, — ми вимагаємо негайно зупинити свавілья щодо ВАТ

«Миколаївцемент» і його вітчизняних акціонерів.

Враховуючи надзвичайне значення для економічної безпеки держави індустрії будматеріалів, ми наполягаємо на тому, щоб Верховною Радою України було терміново:

1. Створено тимчасову слідчу комісію в кількості 7 чоловік для перевірки Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Вищого арбітражного суду, Міністерства законорядних справ, Кабінету міністрів, апарату Президента, Миколаївської райради Львівської області, а також перевірки діяльності CCF («Креді Комерсіаль де Франс») та «Лафаржу» на Україні за період з 1994 року.

2. Фонду державного майна України та Вищому арбітражному суду — заборонити вчиняти будь-які дії та приймати рішення стосовно пакетів акцій, якими володіють українські акціонери ВАТ «Миколаївцемент», а незалежно від реструктури — стосовно 28-процентного пакету, придбаного ТНК «Лафарж», до закінчення роботи слідчої комісії.

3. Кабінету міністрів — забезпечити захист вітчизняних акціонерів ВАТ «Миколаївцемент» згідно Законом України «Про інвестиційну діяльність».

Група із 46 народних депутатів України.

У номер

● Луганськ

Риболовля в забороненій зоні

На українсько-російському кордоні (Луганська область) спостерігається різке зменшення кількості прикордонних знаків, повідомляє «Інтерфакс-Україна». У Свердловському районі, що межує з Ростовською областю Росії, знаків взагалі немає. У Біловодському районі з шести за залишилися тільки два.

Відсутність попереджувальних знаків дуже вигідна населенню: тепер можна без перешкод рибалити, полювати і відпочивати в забороненій прикордонній зоні.

● Київ

«Амо, «Енергоатом» повідомляє...»

У прес-службі Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» почав працювати цілодобовий телефонний автовідповідач. Набравши телефонний номер (044) 294-8456, всі, хто цікавиться, зможуть отримати оперативну інформацію про роботу атомних станцій, радіаційний стан на проммайданчиках АЕС та прилеглих територій, поточні обсяги виробництва електроенергії, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

● Донецьк

Улов — семеро злодіїв

Затримано злочинне угруповання із семи чоловік, яке протягом двох років здійснювало розбійні збройні напади в Донецькій області.

Під час обшуків у злочинців вилучено частину награваного майна, кілька автомобілів, вогнепальну зброю, боеприпаси, маски.

● Львів

Жебрак — професія прибуткова

Міська служба у справах неповнолітніх, муніципальна дружина та кримінальна міліція розпочали спільну акцію проти їжджів. На спеціальній нараді в міськвиконкомі наголошувалося, що що «індустрію» розвивають «зацікавлені особи», до яких з'їжджаються жебраки з усієї України. Перелуси з Одеської та Закарпатської областей. Їх забезпечують житлом і навіть харчуванням. Натомість жебраки діляться грошми зі своїми «опікунами». Середній денний заробіток малолітнього «професійного» жебрака сягає 70 гривень.

● Одеса

Загорівся трамвай...

Це сталося на 26-му трамвайному маршруті. Провід під напругою упав на вагон, який одразу загорівся. Водій, однак, не розгубився, закликав пасажирів не панікувати, повідкривав двері й швидко вивів людей у безпечне місце. Ніхто не постраждав, окрім самого вагона. Пожежники його вже не врятували. Причиною лиха стала саморобна металева вставка на дузі трамвая, що їх, через нестачу коштів для придбання заводських, масово застосовують ремонтники. Дуга й обірвала провід. А оскільки такі вставки вже задіяно на більшості одеських трамваїв, то аналогічні пригоди не виключено і в майбутньому.

Врожай-98

Удаються жнива, якщо є на плечах голова

(Початок на 1-й стор.).

За врожайністю відзначилися хлібороби Вільнянського району, де на круг вирощено більше 30, а озимі пшениці — 38 центнерів. Серед господарств — аграрника КСП імені Фрузея Веселівського, «Вільнянська» Приазовського, «Прогрес» Приморського, «Нива» Верднського, пахотобрига «Червонозаворізька» та КСП «Родина» Вільнянського, КСП «Дніпро-хвилі» Запорізького, КСП «Зірка» Куйбишевського районів.

Оскільки головний хліб Запоріжжя — озима пшениця, господарства готуються до осінньої сівби. Область повністю забезпечена власним насінням озимини найкращих сортів і високих репродукцій.

Володимир ДУШАК.

Запорізька область.

Представницький клас великої книжки з картинками

ПЕРШИМ поезиї цієї унікальної витвір поліграфії (той що шойно з друкарні) в 36 своїх країні, фінансистів, які з'являлися до Києва на збори ЄБРР. Тепер, без перероблення, кожний обділює мрію отримати це видання. І не лише в нашій країні.

Розповідь — про художній каталог всеукраїнського мистецького об'єднання «Артанія». Не слід думати, що як тільки «мережинка» назва, так вже йдеться про якісь комерсанти. Об'єднання дистанціюється від грошових питань мистецтва. «Артанія» — хай як це наївно звучить — вище їх. Алге створює те, завдяки чому митці згодом заповнюють свої і моральні, і матеріальні амбіції. Можна називати це чуттям єдиної ризини, єдиним дахом, братнім плечем чи ще якось. Принаймні, чимось тим, чого не дають державні культурні інститути. Хоча «Артанія» енергійно співпрацює зі Спілкою худож-

ників, Академією мистецтв та Національним худумзем України.

Ось як визначає напрями діяльності об'єднання в передмові до каталогу президент «Артанії» Анатолій Мельник: «...Підтримувати національні таланти, художників сучасних за сенсом своєї творчості, знаних і поки що мало відомих, сприяти творенню достойного іміджу художника в Україні та за кордоном».

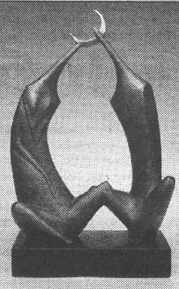
Тож художників «знаних і поки що мало відомих». Достатньо з тих знаних назвати хоча б І. Марчука, О. Борода, Н. Денисову, Ф. Гуменюка, К. Звіринського, М. Малишва, І. Остафійчука... Безумов-

но, ці імена коментарів не потребують. Утім, напевно, це можна вважати, що представлене в каталозі — об'єктивний часовий зріз нинішнього вітчизняного образотворчого мистецтва. Це, швидше, концентрація навколо одного стрижня близьких за естетикою та ідеями художників. Завжди-те, художники показових.

Каталог, який переконує в цьому, має три самостійні розділи. Перший — демонструє представників мистецьких осередків у столиці та областях, другий — знайомить з учасниками минулорічної очаківської акції «Робінзонада, або Втеча від часу», третій — з майстрами дивовижного авторського батичу.

Мистецьке об'єднання планує видати за допомогою спонсорів ще не один альбом, каталог, антологію. Окрім того, за словами

Каталоги

А. Мельника, «художники-артанії» стануть головними героями публікацій нового мистецького журналу, що виходитиме при об'єднанні.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: бронзова скульптура «Місячна ніч» Миколи Білика — одна з представлених в каталозі.

Галерея «КЕП» представляє...

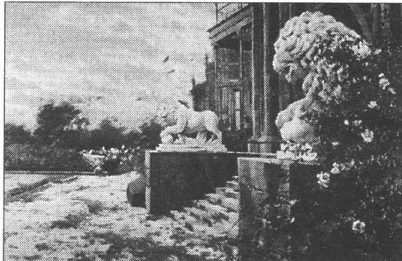
ПОГОДЬТЕСЯ, не часто периферійні художні галереї з'являються у столиці. Отож приємно було зустріти на арт-афіші версію приватної сімферопольської галереї «КЕП». Вона презентувала в центрі мистецтва «Славутич» виставку творів кримських художників.

Нові імена

112(!) робіт десяти художників повністю заповнили зали великого виставкового приміщення. Втім, до уваги глядачів кримчани запропонували ще й перформенс «Театр картини», підготовлений художником галереї В. Макеевим.

Галерея «КЕП» — єдина приватна галерея в Сімферополі та, мабуть, і на всьому півострові. 23 червня їй виповнився рік, і святкували художники свій перший ювілей уже в новому приміщенні в центрі міста виставкою «Відчуття». Директор Андрій Шмідт з перших кроків одразу визначився і відокремив комерційний напрям діяльності від творчого. Саме такий підхід, на його думку, допомагає відкривати нові імена, розкривати їх. А ковальський та багетний цехи, що працюють при галереї, приносять потрібні кошти. Стиль роботи кримчан може злитися дещо зупередженим киянам досить дивним, можливо, завдяки певному альтеризму. Найголовніше ж для галереї — це цікаві виставки, яскраві акції та нові імена. А от продаж — питання другорядне. Директор впевнений, що в нашій країні галерейна діяльність зможе приносити прибуток хіба що років через десять. Тим часом, втрачати традиції, художників ми можемо набагато швидше.

До речі, п'ятеро художників, що виставляються, —

А. Пучков, В. Макеев, О. Долгих, Ю. Лаптев та І. Зайцева, — постійно співпрацюють із галереєю, мають уже сталі відносини, а дехто вже уклав ексклюзивний контракт, що є винятковим випадком у галерейній практиці України. Топік галерея допомогла Артему Пучкову здійснити подорож до Тибету. Він отримав запрошення від Общини Рікіра. Творчість саме цього молодого сімферопольського митця видалася місіонером найбільш співзвучною з ім'ям та творчістю відомого художника, і вони запропонували Артему намалювати серію картин для будинку Рікіра. Всі організаційні та фінансові питання взяла на себе галерея «КЕП». Півторамисячна подорож виявилася неспростою, незважаючи на давне, з дитинства, захоплення альпінізмом. Проте враження від ній вже знайшли своє відображення в серії нових робіт, присвячених Тибету. До речі, А. Пучков є учнем народного художника України Федора Захарова, послідовником кращих традицій кримської школи живопису.

Навіть у назві галереї багато романтики, бо походить вона від початкових літер ініціалів Казановської Емми Петрівни — «доброго янгола» галереї, яка багато допомогла при її становленні, продовжує піклуватися і тепер. У планах на майбутнє — величезна виставкова діяльність, розширення комерційних ділянок. Для Києва це ще одна можливість віднайти нові таланти, на які так багата наша земля, а для художників — нові зустрічі із глядачами та прихильниками, на що вони так сподіваються.

Наталя СУХОЛІТ, мистецтвознавець.

На знімку: роботи Артема Пучкова «Осінь в Алупці», «Туманне узбережжя».

Фото автора.

Повернувся спадок на Батьківщину

Подарунки

Син відомого українського письменника-емігранта Олексія Кобця, громадянин США Олександр Воронин передав у літературну спадщину свого батька Казанівському літературно-меморіальному музею, що відкрився нещодавно у міській школі-ліцей № 2.

Олександр Воронин прибув з акакою на батьківщину батька і рідного дядька Григорія Варави (у 1918 році він очолював секретаріат Центральної Ради, а в 1937 році був розстріляний НКВД), щоб зустрітися з канівчанами і подякувати їм за повернуті імена

патріотів.

Гість вручив літературно-мистецьку премію імені Олексія Кобця (засновану міською радою для літераторів, митців, краєзнавців та дослідників творчості письменників), силу таланту якого, (зокрема роман «Записки полоненого»), порівнювали з романом М. Ремарка «На Західному фронті без змін».

До слова, на літературний спадок Олексія Кобця претендував український відділ Музею еміграції США, однак Олександр Воронин повернув його Батьківщині.

Лілія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Пам'ять

Під містечком Берестечком...

В архітектурно-меморіальному заповіднику «Поле Берестецької битви», як і упродовж останніх двадцяти років, збиралися люди, серцю яких дорогою рятівні подвиги козаків Богдана Хмельницького. Приїхали сюди й художні колективи з області.

У Георгіївській церкві було відправлено панахиду по загинилих, відбувся мітинг, виступили оратори й аматори сцени.

Багато хто з подивом відзначав, що на святі не був присутній жоден з народних депутатів, котрі саме тут, на мітингах, здобували політичну популярність. Тевде, видно, ніколи, час з'явиться перед наступними виборами.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

НАЕК, заробітна плата та безпека АЕС

3 ПОЧАТОМ 1998 року атомні станції України втратили юридичний статус окремих державних підприємств. Його перебрав на себе створена на її базі Національна атомна енергогенеруюча компанія (скорочено НАЕК) «Енергоатом».

Точка зору

Вже більше року квітські можливості перекутати працівників АЕС у доцільності створення компанії, наголошуючи на необхідності проведення єдиної економічної і технічної політики та створенні комфортних умов для своїх працівників. А останній пірроу — що конкретно, можна, йдеться про придбання свіжого і вивезення відпрацьованого ядерного палива, створення централізованого запасу обладнання, фінансування заходів із підвищення ядерної безпеки, підготовки кадрів, зарплату.

Апарат компанії укомплектовано головним чином кадрами «Держжироматому». Тобто, слід згадати, працівниками обізнаними і досвідченими. Що, у свою чергу, мало б забезпечити певні успіхи у втішенні задекларованих цілей і тим дати абсолютній більшості працівників АЕС підтвердження істинності намірів. Але насправді виходить поки що навпаки.

Наскільки мені відомо, питання палива станцій вирішують, усуверені твердженнями президента НАЕК Н. Нігматуліна, самотужки.

У централізований запас обладнання енергокомпанія не закупила жодної гайки. Але вже наклала лапу на розпорядження найбільш крупним обладнання, яке станції придбали для заміни того, технічний ресурс якого закінчується.

Нічого певного не може сказати про фінансування заходів з підвищення ядерної безпеки.

А от підтвердження того, що на евересмент колишнього гуртожитку за адресою: Арсенальна, 9/11, та облаштування апартаментів енергокомпанії вже витрачено 30 млн. гривень, працівники Рівненської АЕС почули з уст одного з її виконавчих директорів вже в лютому ч. р. А вже чисельність апарату НАЕК щеперено наближається до запланованої шестистот чоловік і наголозяться за цим показником Мінерного України.

Армію чиновників звозять у кабінети, а потім розвозять по всім Києву інномарками (дрібнишні — спеціальні-

ми автобусами), бо загальноміський транспорт вочевидь нагло боки муляє.

Звісно, кошти на все це не з неба впали, а «випали» із тієї самої довгоочікуваної заробітної плати працівників АЕС. А вже і так мізерні надходження на її виплату після вступу енергокомпанії у свої права на ті-таки Рівненській АЕС зменшилися влвічі.

Делегати, які зібралися 12 лютого 1998 року на конференцію трудового колективу РАЕС, хоча вона і тривала без перерви п'ять годин, незважаючи на пізній час, зали не покидали, як було. Бо хотіли нарешті почути відповідей на запитання, яке вже давно допікає десятилітній колектив: коли ж буде врешті-решт погашено шестимісячну заборгованість у заробітній платі? А дежто бажав почути щось конкретне про доцільність створення чиновницької надбудови, утриманої коштом працівників АЕС.

Відповіді виконавчого директора компанії (її президент своєю присутністю конференцію улодогти не зміг) неодноразово викликали бурхливі і справедливе обурення делегатів. Але

геть шокувало присутніх його зізнання, що вони там, у Києві, зарплату отримують вчасно, у рахунок коштів від реалізації виробленої АЕС електроенергії.

Аби погасити пристрасі, генеральний директор РАЕС взяв тоді зобов'язання найближчим часом виплатити заборгованість у зарплаті за минулий рік, а представник енергокомпанії в свою чергу запевнив, що вони негайно почнуть її виплату за поточний.

Проте і сьогодні п'яти—шестимісячна заборгованість зберігається. Дивно, що ситуація з оплатою праці на АЕС, і зокрема на Рівненській, до цього часу не стала як соціальний чинник безпеки ядерних технологій предметом уваги МАГАТЕ та світового співтовариства.

Постанова про створення НАЕК з'явилася в жовтні 1996 року, зареєстровано її трохи пізніше — в кінці грудня. І відтоді точиться виснажлива боротьба між власниками певних квіських кабінетів, з одного боку, та противниками її реалізації — директорами АЕС — з другого.

Вони й не дивно. Атомна енергетика — чи не єдина галузь, яка продовжує працювати стабільно, а продукція її не залежується на складах. Частка АЕС у виробництві електроенергії становить близько половини. Кошти прокручуються в ній та навколо неї солідні, якщо судити за нинішніми статками тих працівників АЕС, котрі сидять біля грошей, матеріальних цінностей та укладання договорів на виконання робіт.

Сьогодні майже ніхто не втішає себе ілюзіями, що з утворенням НАЕК ім нарешті «дадут по рукам». На початку цього року проводилася аудиторська перевірка фінансово-господарської діяльності Хмельницької АЕС. Зафіксовано вражаючі і такі звичні зловживання. Але, схоже, робили ту перевірку не з метою побороти зло, а щоб приборкати директора, який нібито вже ні з ким і ні з чим не бажав рахуватися, а можливо, і дилітись. Бо, наскільки мені відомо, щодо доцільності такої перевірки на решті АЕС квіський керівництво вдовольнилося лише своїм чисто

логічним (і слід погодитися — безапелічним) висновком: «Там робиться те саме». Вона й зрозуміло — документальна фіксація таких фактів на всіх АЕС може підвести когось під кримінальну відповідальність. А це, попри нинішні «терти», все-таки «своє», виготовдані однією системою «молодих братів».

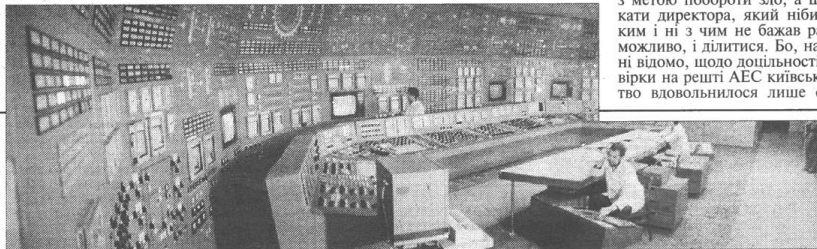
Нині більшість працівників Рівненської АЕС уже розуміють, кого стосується оте «створення комфортних умов для своїх працівників», що про нього згадав Н. Нігматулін ще й в інтерв'ю «Голосу України» від 30 травня. Як на них, у Києві підбиралася компанія людей, котрі вирішили і собі украти лешицю. Принаймні, акумулюючи та розподіляючи кошти, що нахалдять від споживачів виробленої атомними станціями електроенергії, енергокомпанія вже замкнула на себе.

Боротьба за АЕС підходить до завершення. Змінили директора на ЗАЕС, у кінці минулого року розірвано контракт з директором Хмельницької, з 1 березня ч. р. не поновлено контракт з директором Південно-Української, щоино звільнили директора Чорнобильської...

Хоча певний позитивний момент у цих кадрових змінах є. А вже деякі з них справді почуваються пожиттєвими «удільними князями» і разом з найближчим та незмінним оточенням у брутальності поведінки з рядовими працівниками вже давно перейшли всі межі.

12 лютого 1998 року конференцією трудового колективу РАЕС ухвалено рішення про створення страйкового комітету з метою захисту своїх соціальних та економічних інтересів. І низькооплачувані категорії працівників, які вже давно ледве зводять кінці з кінцями і через заборгованість у заробітній платі, все одно, від кого домагається задоволення законних прав: від доморослих здринників чи квіських.

Володимир ШЕВЧЕНКО,
член страйкового РАЕС,
депутат Рівненської облради.

«Удільним князям» в атомній енергетиці незатишно

В ЯДЕРНО-ЕНЕРГЕТИЧНІЙ галузі України останнім часом сталися істотні структурні зміни. Основна мета цих перетворень — підвищення ефективності функціонування АЕС в умовах становлення енергогосподарства. Так, 17 жовтня 1996 року Кабінетом міністрів прийнято рішення про створення Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом», що об'єднала всі п'ять українських атомних електростанцій. Згідно з Законом України «Про використання ядерної енергії і радіаційну безпеку» на компанію покладено функції експлуатаційної організації і відповідальність за безпеку АЕС країни. «Енергоатом» координує економічну і технічну політику в галузі.

Потреба в реструктуризації ядерної енергетики України насамперед обумовлена тим, що через кризу несплатежів протягом минулих декількох років економічне становище АЕС стало вкрай важким. Щоб вижити, атомникам хоча б потрібно було об'єднатися в рамках єдиної компанії. Між іншим, у цьому ми не були оригінальними.

Аналогічні перетворення майже десятиліття тому було здійснено у Великобританії, коли тамтешні АЕС об'єднали в одну енергокомпанію «Брітш Енерджі».

Це було єдине правильне рішення. Атомна енергетика Великобританії перетворилася із збиткової на прибуткову галузь. Істотно збільшилася потужність і продуктивність АЕС. До речі, за створення української компанії використано модель саме «Брітш Енерджі».

Автор листа закладає дирекції НАЕК, що на атомних станціях заробітну платню виплачують із значними затримками. Нагадаю, що «Енергоатом» почав функціонувати як єдине підприємство лише з 1 лю-

того 1998 року. Створення енергокомпанії не призвело до зміни структури АЕС, і отже, не могло погіршити економічну ситуацію в галузі. Становище з поточною виплатою зарплати на АЕС останнім часом вдалося стабілізувати, навіть незважаючи на кризу несплатежів (борг споживачів електроенергії перед АЕС нині становить більш як 1,6 мільярда гривень). Залишаються несплаченими борги, накопичені протягом 1997 року, коли станції працювали самостійно.

На сьогодні деякі АЕС вже відчули вагомий фінансовий підтримку дирекції НАЕК. Як вона була потрібна Хмельницькій електростанції, коли та минулої зими зупинялася на тривалій позаплановий ремонт! Це стосується й допомоги «Енергоатома» Чорнобильській АЕС, що тривалий час не працювала — 252 дні станція не виробляла електроенергії.

За короткий час існування «Енергоатома» було важко кардинально поліпшити ситуацію в галузі. Хоча певні здобутки вже є. В цих складних економічних умовах вдалося

Коментар

повністю забезпечити АЕС свіжим ядерним паливом. Ведеться ремонтна кампанія на станціях, що є запорукою стабільної роботи в найважливіший період осінньо-зимового максимуму навантажень. Компанією розроблено ґрунтовну програму з підвищення ядерної і радіаційної безпеки.

А невдоволення директорів АЕС умовами роботи в єдиній компанії мало легко прогнозованим. Така ситуація склалася й за створення «Брітш Енерджі». Директори британських АЕС також не погоджувалися з курсом реформ, передікаючи нездоланні труднощі новоутворенні структури. Час показав, хто був правий. Думаю, що головна причина спротиву з боку директорів АЕС реформ — небажання працювати під суворим контролем. Мабуть, це і стало основною причиною того, що всі директори британських АЕС після створення єдиної структури залишили свої посади.

Маю надію, що створення української атомно-енергетичної компанії істотно поліпшить економічну ситуацію в галузі. А вже в умовах єдиної структури багато питань життєвості АЕС вирішуються швидше й економічніше.

Олександр БІЛЧЕНКО,
виконавчий директор з кадрів,
праці та соціальних питань НАЕК
«Енергоатом».

Державна податкова інспекція в Тетівському районі Київської області повідомляє, що арбітражний суд Київської області (252033, Київ, вул. Жиланська, 58 Б) порушив справи про визнання банкрутами:

малого приватного підприємства «Олександр Р» (Тетіїв, вул. Леніна, 34, кв. 1; р/р 26009201581001 у Тетівському відділенні АК АПБ «Україна», ідентифікаційний код 20627511), справа 77/12 6-98;

товариства з обмеженою відповідальністю «Резон» (Тетіїв, вул. К. Маркса, 47; р/р 26007201538001 у Тетівському відділенні АК АПБ «Україна», ідентифікаційний код 20626954), справа 76/12 6-98 р.;

товариства з обмеженою відповідальністю «Лінаком» (Тетіїв, вул. Гоголя, 73; р/р 29032201339001 у Тетівському відділенні АК АПБ «Україна», ідентифікаційний код 20600469), справа 91/106-98;

товариства з обмеженою відповідальністю «Тетівпобутсервіс» (Тетіїв, вул. Леніна, 52; р/р 26001201608001 у Тетівському АК АПБ «Україна», ідентифікаційний код 03054798), справа 192/10 6-97;

закритого акціонерного товариства «Фабрика «Весна» (Тетіїв, вул. Плеханівська, 73; р/р 26001201545001 у Тетівському відділенні АК АПБ «Україна», ідентифікаційний код 05523079), справа 190/10 6-97.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд г. Дніпропетровська (320000, г. Дніпропетровськ, ул. Куйбішева, 1а) возбудил дело № Б-14-132 о банкротстве ЧП «ИВАН», расположенного по адресу г. Новомосковск Днепропетровской обл., ул. Спаськая, 9а, р/сч. 2900339011 в Новомосковском ПИБ, МФО 305545, ОКПО 23364911. Претензии кредиторів и заявления санаторів принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Хроніка. Факти. Події

• Рига

Односторонній кордон

Демаркацію кордону з Росією Латвія почне в односторонньому порядку, заявив міністр закордонних справ Республіки Латвія Валдіс Бір-кавс. За його словами, підписання договору про кордон з Росією «не просувається», тому Латвія вирішила провадити демаркацію розподільної лінії в односторонньому порядку.

• Пекін

Не пройшло й семи років

Ще одне тіло учасника спільної китайсько-японської альпінської групи, зниклої сім років тому, було виявлено на горі Мейлі у південно-західній китайській провінції Юньнань. 6740-метрову гору Мейлі ще ніхто не підкорив. Спільні китайсько-японські експедиції тривають у 1989, 1991 та 1996 роках — робили спроби дойти гірської вершини, але... безрезультатно.

• Токіо

Зійшло «вранішнє сонце»

Уряд Японії на чолі з Рютаро Хашимото офіційно пішов у відставку у повному складі. Новим прем'єр-міністром обрано Кейдзо Обуті, голову ЛДП. Він уже оголосив склад нового уряду країни.

• Бонн

Максимум — автономію

Глава МЗС ФРН Клаус Кінкель характеризував обговорювану нині на Заході можливість військової інтервенції в Косово як «останній доказ», пріоритет слід віддавати все-таки політичному рішення. Для зцінення військової операції необхідний мандат Ради Безпечності ООН. Однак тепер «не надоско» через незгоду Росії й Китаю. А надання незалежності Косову «розбудить такі ж бажання в Албанії у Македонії». Тому Косову мають запропонувати лише автономію, але не незалежність, наголосив Кінкель.

• Прага

Основні пріоритети — корупція й Захід

Боротьба із зростанням злочинності й корупцією у влаadini структурах Чехії — основні пункти у програмній заяві нового уряду республіки. Він має намір подати її в середині серпня парламентові країни, який має затвердити склад кабінету міністрів. У заяві також передбачено посилення соціальних програм держави й, зокрема, підвищення розміру мінімальної зарплати в бюджетному секторі. У зовнішньополітичній галузі пріоритетним для Чехії названо розвиток відносин зі Словаччиною та країнами НАТО.

• Вашингтон

Поважають — отже бояться

Президент США Білл Клінтон, можливо, здійснив поїзду до Індії й Пакистану, незважаючи на проведення цими країнами ядерних випробувань. За словами представника президента, глави уряду Індії й Пакистану планують переглянути дотримувани ними в минулому позиції, однак для розв'язання всіх проблем і суперечок «ім доведеться вести значно масштабніший діалог».

За повідомленнями кореспондентів «Г» та зарубіжних інформагентств.

Шістнадцята стане вирішальною

Сьогодні в Раді Безпечності ООН плановано обговорення питання про врегулювання грузинсько-абхазського конфлікту.

Президент Грузії Едуард Шеварднадзе задовольнений попередньою роботою на переговорах у Женеві. Мабуть прийнято документ, що «містить багато цікавих, важливих і обнадійливих положень». Про це він заявив в інтерв'ю Національному радіо.

Едуард Шеварднадзе вважає, що «цього

разу Рада Безпечності ООН має прийняти таку резолюцію з абхазського питання, яка реально характеризує становище в зоні конфлікту й надасть відповідні принципи оцінки та висновки. А також пред'явить принципові пропозиції і вимоги до сторін конфлікту». На його погляд, «нова резолюція Ради Безпечності ООН повинна принципово відізнатися від 15 попередніх резолюцій, прийнятих Радою Безпечності».

На орбітах Співдружності

Як зберегти стабільність і боротися з конфліктами на всьому просторі Співдружності? Незалежні держави обговорили Генеральний секретар ООН Кофі Аннан з виконавчим секретарем СІД Борисом Березовським у Нью-Йоркській штаб-квартирі спільності націй.

Зустріч двох секретарів відбулася по завершенні третьої наради представників ООН і 14 регіональних організацій, яку присвячено співробітництву щодо відвернення конфліктів. У ній брали участь такі об'єднання, як Європейський союз, ОБСЄ, НАТО, Ліга арабських країн, Організація африканської єдності, Організація американських держав і СНД.

Борис Абрамович ознайомив Кофі Аннана з тонкощами цілей і завдань Співдружності. До речі, ма-

ло хто з офіційних іноземних осіб до ладу розуміє, що воно таке на даному етапі і з чим його ідуть... Як зазначив Борис Березовський, повідомляє ІТАР-ТАКС, «сьогодні в СНД існує чимало гарячих точок і практично є весь набір об'єктивних перешкод, щоб ці точки існували, можлива навіть поява нових». На його думку, джерело цих причин розуміє, це розвал Радянського Союзу і виникли потім величезні проблеми: і територіальні, і міждержавні, і внутрішні, і національні, «згалом весь спектр причин, з яких можуть відбуватися конфлікти».

Можна припустити, що Березовський не обійшов увагою і засідання робочої групи міждержавного форуму з питань удосконалення СНД, що відбувається нині

у Мінську. До речі, керівники форуму вже прослужили по те, що роботу над створенням моделі оновленого СНД має бути завершено протягом найближчих двох місяців. На жаль, цей оптимізм ґрунтується лише на тому, що представники країн Співдружності, на їх думку, у більшості висловлюють близькі позиції...

І все-таки близькі — це не одні й ті самі. Так, у Мінську представники України запропонували переглянути робочі органи СНД на консультативній структурі, а також об'єктивні співробітництво в рамках Співдружності питаннями економічного характеру. Багато в чому близько до нашої позиції посідає Молдова (між іншим, маючи на своїй території застарілий конфлікт), решта ж держав—

членів СНД дотримуються думки, що дане міждержавне співробітництво повинно нести широкий характер і охоплювати більшість сфер, включаючи політичну, військову, правову й гуманітарну. А Березовський, проповідуючи пріоритетність економічних ідей, нині також дає більше наляштування не стільки на економіку, скільки на політику. Його зустріч із Кофі Аннаном і її основна тема — зайве тому підтвердження.

А на рівні СНД триває розв'язання «широких проблем». Так, під назвою «Катастрофи не знають кордонів» в Одесі відбувається засідання міждержавної ради з надзвичайних ситуацій природного й техногенного характеру країн Співдружності...

Яна СТАДІЛЬНА.

Дах для міжнародних будинків

філіт бюджету був удвічі більше — 2 відсотки ВВП. Навіть прогнозований відсоток бюджетного дефіциту дає можливість Нідерландам виконати одну з вимог приєднання до Економічного і валютного союзу з 1 січня 1999 року.

Скорочення дефіциту бюджету багато в чому пояснюється тим, що Нідерланди переживають етап стабільного економічного розвитку. Зростання ВВП було 1997 року досить вагомим — 3,6 відсотка. Цей показник помітно перевищує середнє економічне зростання в країнах-учасниках Європейського союзу, що становило майже 2,6 відсотка ВВП. Таке збільшення зумовлене різким зростанням експорту, особливо продукції хімічної і металообробної промисловості. Крім того, через низькі банківські облікові ставки в Нідерландах зросло надходження іноземних інвестицій.

КРАЇНУ нідерландів — вважаю, чимач дозавдася, що ідеться про Голландію — політики часто ставлять у приклад, коли кажуть про шонайповнішу відкритість держави для всіхлях міжнародних організацій. До величезної кількості міжнародних банків, інститутів, організацій недавно додався ще один — міжнародний суд у Гаазі. Крижальний. Вважають: те, що заздалека, не дуже добре. Проте, судячи зі статистики, так не думають в самому Королівстві Нідерландів.

Бюджетний дефіцит у Нідерландах 1997 року різко скоротився, становивши 0,9 відсотка валового внутрішнього продукту. Причому це менше від прогнозованої раніше цифри й найменший показник із 1977 року. Ще 1996 р. де-

Природно, те, що Голландія надала для різноманітних міжнародних інститутів свою й без того невелику територію, має і зворотну сторону. Так, найбільш користь від економічного зростання і скорочення дефіциту бюджету мали

уряд і діловий світ, значно менше дісталось простим сім'ям. Зокрема, скорочено видатки на соціальні потреби. Проте загальною картиною все одно вимальовується дуже навіть симпатична. До того ж економічне зростання супроводжується — шоправда, лише періодично — певним зменшенням цін на споживчі товари. Між травнем і червнем вони знизилися в середньому на 0,4 відсотка. Особливо помітно подешевшали одяг і взуття, фрукти й овочі. Зате деши видими були ціни на картоплю і рибу.

Безробіття в другому кварталі утримувалося на рівні 270 тисяч — на 100 тисяч менше, ніж у відповідний період минулого року. А порівняно з 1984 роком чисельність безробітних скоротилась майже вдвічі — вона сягала тоді 600 тисяч осіб.

Країни Бенілюксу — крім Нідерландів сюди входять Бельгія та Люксембург — загалом відомі тим, що надають квартири міжнародним організаціям і мають із цього досить велику користь: у Брюсселі розміщено штаб-квартиру НАТО і Європейського союзу, у Люксембурзі — філії тих самих організацій пліос легкі структури Ради Європи. Можливо, залежність країн Бенілюксу від «квартирантів» і велика, але вони явно не вважають, що їхні жертви марні. Адже відомо: той, хто віддає, отримує вдвічі більше...

Яна ОБСАДЧА.

На знімку: палац Миру, Гаага.

Балтійські маневри

НЕЩОДАВНО у Балтійському морі поблизу узбережжя Литви відбулися великі морські навчання в дусі програми НАТО «Партнерство заради миру». Ось як підсумки маневрів оцінює «Вашингтон пост».

Це подавали як найбільш навчання НАТО з усіх, що будуть проводити в Балтійському регіоні. Єдине, чого не вистачало навчанням «Балтійський виклик-98», так це присутності більшості членів західного альянсу. Значною мірою навчання були натовськими лише за назвою. Понад 40 відсотків військ, що брали в них участь, були американськими; більшість із решти були з трьох прибалтійських республік.

Крім США участь брали лише три натовські країни з 16, та й ті їхня присутність була мінімальною: Данія направила купку штабних офіцерів, Німеччина надала

Дослівно

два мініних тральщики, та й то після неодажнованих закликів уряду Литви, а Норвегія надіслала звод піхотинців. Британців, французів та італійців взагалі не було видно. Вашингтон сплатив переважну частину витрат на проведення навчань, а американські офіцери виступали разом з литовцями в ролі співголів навчань.

Значну частину матеріально-технічної підтримки забезпечили американські кораблі й літаки. Відсутність решти частини НАТО наочно висвітлювала важкий шлях, який належало пройти прибалтійським країнам, щоб переконатися альянсу прийняти їх до своїх лав. У столицях альянсу є стурбованість тим, що надання членства в НАТО трьом державам, які колись були частиною Радянського Союзу, призведе до значно біль-

шого відчуження між Росією та Заходом, ніж минулорічне рішення запросити вступити до НАТО Польщу, Угорщину та Чехію. Проте литовські політики подали навчання як один з найважливіших кроків у спробах їх країни домогтися членства в НАТО.

Американські офіційні особи стурбовані тим, що балтійські держави самі готують для себе розчарування на вашингтонській зустрічі у верхах наступного року, де, як вважають, напевно це буде ухвалено рішення запросити вступити до НАТО будь-які ще країни. Американські й литовські офіційні особи робили все, що в їхніх силах, щоб навчання, які закінчилися, не викликали роздратування у росіян. «Вони, звичайно, нервують з приводу цього, і ми намагаємось заспокоїти їх», — сказав посол США у Литві Кіт Сміт. — Ми не робимо спроб створити структуру НАТО, спрямовану проти Росії».

УНАШОМУ нестабільному, багатополіарному світі питання подальшого зміцнення безпеки, створення системи загальної та всеохопної безпеки для Європи ХХІ сторіччя нині набувають особливої ваги та актуальності. Важлива роль відіходить за забезпечення надійного функціонування вже наявних механізмів, які сприяють покращенню атмосфери довіри, стабільності та транспарентності на континенті і на всьому просторі ОБСЄ: від Ванкувера до Владивостока. Без сумніву, одним з таких механізмів є Договір з відкритого неба (ДВН), який доповнює цілісну картину про те, як держави виконують узяті на себе зобов'язання угодами в галузі контролю над озброєннями та розброєнням.

У політичній Декларації лісабонського саміту ОБСЄ в розділі, що стосується військово-політичних аспектів європейської безпеки, міститься заклики до країн-учасниць Договору з відкритого неба зробити усю потрібне для якнайшвидшого надання ним чинності. Під деепаративні поста-вили підписи глави 54 держав-учасниць ОБСЄ і серед них — Президент України. Але привертає до себе увагу інше: серед країн, до яких передусім спрямовано цей заклики, — Україна.

То в чому суть Договору з відкритого неба, які основні причини зволікання з боку української сторони щодо його ратифікації і які переваги він може настати нашої державі в разі остаточного приєднання України до ДВН?

Ідея встановлення так званого режиму «відкритого неба» вперше з'явилася ще в 50-х роках і належить адміністрації тодішнього Президента США Д. Ейзенхауера. У 1956 році під час двосторонньої американсько-радянської зустрічі запропонували укласти двосторонню угоду, яка дозволяла б кожній зі сторін здійснювати однакову кількість спостережень польотів над територією одна одної.

Тепер важко сказати точно, яка була перша реакція радянської сторони на цю пропозицію, але достовірно відомо, що у відповідь було запропоновано доручити зовнішньополітичним відомствам проробити це питання. За словами одного з американських політиків тих часів, «більш жалюгідної долі для ідеї, яка, в разі її втілення в життя, відкривала б нову еру взаємовідносин між двома супердержавами, придумати було важко».

Про ідею забули на довгі роки. Лише наприкінці 80-х — на початку 90-х років, коли у світі на повний голос почали говорити про конкретні практичні кроки, що дали б можливість зменшити арсенали озброєнь і відкрито обмінюватися інформацією про збройні сили з прямих і переривних, знову згадали про «відкриті неба». Тоді, у 1991 році, коли вже існувало кілька міжнародних угод у галузі контролю над озброєннями і звичайними, і айдерними, запобігачу їхньому дестабілізуванню напромадало, договори, учасниками якого є 27 держав, розглядалися як додатковий механізм контролю над озброєннями для проведення верифікаційних заходів.

Для здійснення контролю за військовою діяльністю держав-учасниць договору кожна сторона отримувала право виконувати спостережні польоти над територією будь-якої з держав-учасниць. Під час таких польотів за маршрутом, узгодженим з представниками країни, яка спостерігається, має здійснюватися безпосередній контакт за допомогою апаратури спостереження: аерофотоапаратів, відеокамер, інфрачервоних приладів та радіолокаційних станцій бокового огляду. Враховуючи чутливий характер такого спостереження, у договорі було передбачено шлу нязки юридично зобов'язувальних за-

ходів, які унеможливають перетворення спостережного польоту на звичайнісінський шпигунський політ.

Що це за заходи? По-перше, технічні можливості апаратури спостереження обмежені так, що на отриманих знімках можна лише відізнати військовою техніку від інших об'єктів без її класифікації.

По-друге, договір зобов'язує провести сертифікацію кожного літака спостереження і всієї апаратури спостереження на їх відповідність установленим обмеженням. При цьому апаратуру спостереження підлягає сертифікації з усіма змінними складовими («об'єктивами, фотоаппаратом, системою обробки сигналу тощо»), тобто у всіх конфігураціях. Крім того, перед кожним спостережним польотом є можливість перевірити відповідність апаратури спостереження тій, що пройшла сертифікацію, а також

Договір з відкритого неба

право на передполітну інспекцію.

По-третє, договір передбачає перебування на борту літака спостереження представників держави, за якою спостерігають, з тим, щоб контролювати дотримання плану польоту, використання апаратури спостереження, а в разі порушення вимог договору — обмежити або заборонити спостережний політ.

По-четверте, спостережний політ може розпочатися не пізніше, ніж через 24 години після надання плану місій, а максимална дальність польоту обмежена і може вільно регулюватися кожною державою шляхом встановлення аеродромів відкритого неба.

Отже, наведений перелік переваг, які надає право його учасникам здійснювати спостережні польоти над більшою частиною території Європи, над усією територією Росії, США і Канади. Інформацію про будь-який політ можуть отримати всі його учасники. Фактично договір позбавляє країни-власники космічних супутників монополії на інформацію щодо інших країн. Мало того, ця інформація набуває легітимного характеру і стає вагомим превентивним інструментом на шляху загрози миру і безпеці на всьому просторі ОБСЄ.

Для забезпечення належної ефективності договору для кожної держави залежно від чисельності і складу її збройних сил визначали пасивну квоту, тобто кількість спостережних польотів, яку держава зобов'язана прийняти протягом року. Максимальну пасивну квоту — 12 — було встановлено для США і Росії. Для України, так само, як і для Великої Британії, Франції, ФРН, Туреччини, Канади, Італії, було встановлено пасивну квоту у 12 польотів.

Але пасивна квота має ще інше значення. Для того, щоб ДВН набрав чинності, необхід-

но, щоб держава, серед яких обов'язково мають бути депозитарії (Канада і Угорщина) та країни, які пасивна квота становить 8 польотів або більше. Отже, ці держави, підписуючи договір, взяли на себе додаткові політичні зобов'язання. Це стосується і України.

ДВН став першою багатосторонньою міжнародною угодою, яку Україна у березні 1992 року уклала як суверенна держава. Після підписання договору, який передбачав до початку практичної реалізації розробку цілої низки методик і процедур, у вересні 1992 року в Центрі верифікації Збройних сил України було сформовано відділ «відкритого неба». Водночас у складі ВПС йшло формування ескадрильї «Блакитна стежа». Саме завдяки спільному прагненню цих авіаців'єднань здійснювати про Україну як про повноцінну авіаційну державу протягом незначного

Договір з відкритого неба

часу вдалося підготувати власні літаки спостереження, кваліфікованих фахівців, пункт обробки даних.

У квітні 1994 року Україна здійснила свій перший тренувальний спостережний політ на літаку Ан-30 над Великою Британією. На сьогодні проведено 19 двосторонніх спостережних польотів, під час яких українські льотчики, штурмани, наземний персонал ознайомилися з іншими літаками спостереження, обданими для обробки даних, набули практичного досвіду виконання договору.

Під час дев'яти тренувальних спостережних польотів, виконаних Україною на власному літаку над Великою Британією, США, ФРН, Румунією, Словаччиною, Польщею, Францією, було здійснено аерофотозйомку близько 300 об'єктів різного, у тому числі військового, призначення. За радянських часів можна було тільки мріяти зробити фотозйомку американського космодрому на мисі Канаверал, авіаційної або військово-морської бази на території країни — членів НАТО з населенням 1000 м, а сьогодні це — реальність, прояв взаємної транспарентності і прагнення жити у стабільному і безпечнішому світі. Законопроект про ратифікацію ДВН тричі розглядали у Верховній Раді України: у січні і вересні 1996 року та у березні 1998 року. Жодного разу він не набрав потрібної кількості голосів. Однак, якщо під час першого слухання за нього проголосувало менше як третина депутатського корпусу, то у вересні для позитивного рішення не вистачило тільки 19 голосів. Відізналася і мотивація цих рішень.

Під час першого слухання договору у Верховній Раді парламентарі намагалися докладно з'ясувати економічні наслідки для держави імплементації ДВН. Відповіді на це запитання на перший погляд полягає в порівнянні витрат і переваг, які матиме Україна. Витрати на перші три роки виконання договору при тому, що Міністерство практично завершило підготовку двох літаків спостереження, пункту обробки даних і наземного обладнання без пільгового фінансування, оцінено у 488 тис. гривень.

Водночас суму прибутків підрахувати значно складніше. І все-таки з упевненістю можна стверджувати, що цінність інформації, яку зможе отримувати Україна, значно вища. І вза-

галі, хіба можна визначити ціну новому виміру ризиків стабільності і безпеки в нашому європейському домі?

На відміну від першого слухання повторний розгляд цього питання набув передусім політичного забарвлення. Народні депутати України порушили десятки питань, пов'язаних з різними аспектами договору, умовами та наслідками його виконання. Значну увагу було приділено з'ясуванню структури і характеру договору, його ролі в умовах нових геополітичних реалій, які формуються в Європі, а також можливого впливу ДВН на відносини України з сусідніми державами. Висловлювали побоювання, що імплементація ДВН призведе до погіршення українсько-російських відносин, а участь у ньому може стати вогню роду механізмом для інтеграції в НАТО.

Якою мірою обгрунтовані вищенаведені побоювання? По-перше, важко погодитися із твердженням щодо антиросійської спрямованості договору, бо Росія є його учасницею, а її

експерти брали активну участь на всіх етапах розробки ДВН. Слід зазначити, що ратифікація договору Україною не означає негатиного набрання ним чинності, адже договір може набрати чинності лише тоді, як його ратифікує Росія.

Росія ще не ратифікувала ДВН. Проте, незважаючи на це, у підготовці до його імплементації вона помітно випереджає переважну більшість держав-учасниць ДВН, які його схвалили.

Концептуальні підходи щодо реалізації ДВН почали розробляти в колишньому СРСР ще на стадії підготовки договору. Російська Федерація розвинула лі і об'єднала в комплексний документ, де визначено цілі, завдання, розподілені функції між міністерствами і відомствами. Цю своєрідну програму дій неухильно виконують, і вона вже дала свої конкретні результати: повністю завершено підготовку літаків спостереження (на базі Ан-30) для першого етапу реалізації ДВН; ведеться активна робота з обладнання літака спостереження на базі Ту-154 для другого етапу, для чого триває розробка апаратури спостереження і обладнання для обробки даних.

Виконуючи підготовку роботу, російські фахівці звертають увагу на Україну, бо саме в нас зашипилося і функціонує виробництво, без якого виконання Договору з відкритого неба просто неможливе. Проведені у травні 1998 року українсько-російські консультації з питань налагодження співробітництва наших країн у рамках реалізації договору засвідчили високу зацікавленість наших північних сусідів насамеред в українських літаках, тих, що використовують тепер і можуть використовувати в майбутньому, а також у фотоплівці та апаратурі для її обробки, у спільній розробці окремих типів апаратури спостереження і обладнання нею літаків спостереження. Вигода від такої співпраці, яка передусім облізе задоволення інтересів наших підприсметів, очевидна.

Мабуть, найактуальніші питання, яке порушували народні депутати під час слухань законопроект про ратифікацію ДВН, було таке: якою мірою він відповідає інтересам національної безпеки та обороноздатності нашої держави? У відповідь знову можна послатися на обмежувальні положення ДВН, а також повідомити, що під час розробки керівного документа для проведення сертифікації літаків і апаратури спостереження українські експерти домоглися того, що в них зафіксовано надзвичайно важливі для України положен-

ня, які стосуються визначення висоти, на якій здійснюватиметься спостережний політ. Окрім того, слід особливо наголосити, що для спостережних польотів над Україною ми будемо реалізовувати надале договором право використовувати власні літаки.

Що стосується існування зв'язку між участю в ДВН і членством у НАТО, то він обмежується участю в договорі країн — членів альянсу. В свою чергу немає навіть наміру на блоковий характер, про що, зокрема, свідчать індивідуальний розподіл квот і можливість їх щорічного перегляду. А якщо в когось це викликає занепокоєння, то хотів би зазначити: участь України в договорі дасть нам змогу більше знати про військову діяльність країн НАТО і бути упевненими у своїй безпеці.

Мало того, по намір приєднатися до ДВН після набуття ним чинності офіційно заявили Австрія, Фінляндія і Швеція — держави, які неухильно дотримуються нейтрального статусу. Враховуючи також інтереси, який виявляють до ДВН Японія, країни Північної Америки, можна прогнозувати, що договір має глобальні перспективи, і як швидко вони стануть реальністю, значною мірою залежить від України.

Повертаючись до економічних аспектів договору, слід окремо наголосити, що сфера використання літаків Ан-30, які має бути залучено для імплементації ДВН, не обмежується лише рамками договору. Ці літаки і встановлені на них сучасну фотоапаратуру мають використовувати в найрізноманітніших галузях народного господарства: картографії, геодезії, екологічному моніторингу, розвідці природних надр, запобіганні та ліквідації наслідків стихійних лих.

Отже, для нашої держави доцільним буде не готувати і оснащувати окремий літак для кожної з вищенаведених програм, а проводити комплексні дослідження на двох літаках спостереження, призначених для імплементації ДВН.

Треба зупинитися і на зовнішньоекономічних аспектах ДВН. Літаки спостереження Ан-30 і Ан-26 на першому етапі виконання договору використовуватимуться ще сім держав-учасниць. На думку багатьох вітчизняних та іноземних експертів, саме літаки такого класу є найоптимальнішою авіаційною технікою для виконання спостережних польотів над європейськими країнами і з точки зору льотних характеристик і з огляду на їх економічність.

Враховуючи вищевикладене, можна стверджувати, що з ратифікацією ДВН буде створено необхідні передумови для того, щоб Україна отримала додаткові можливості виходу на ринок авіаційних рядів країн-учасниць договору, запропонувавши сучасний літак цього класу українським клієнтам. Ан-74, обладнання якого апаратурою спостереження в разі потреби можна було б здійснити в кооперації з іншими державами. Крім того, це цілком реальні можливості надання українських літаків в оренду, доказом чого є нещодавно підписана українсько-польська угода про оренду української літака спостереження Ан-30.

Отже, можна зробити висновок, що Договір з відкритого неба цілком відповідає національним інтересам України. Хочеться висловити сподівання, що депутати Верховної Ради України нового скликання зможуть усвідомити, по-новому оцінити цей договір і зробити свій внесок у справу розбудови нової архітектури стабільності та безпеки на транснаціональному просторі. І Договір з відкритого неба наразі буде ратифіковано.

Константин ГРИЩЕНКО,
заступник міністра
закордонних справ України

КРАЇНИ

Міліціонер, котрий посадив сад

(Початок на 1-й стор.)

Отже, що такий Іван Прокопович Кривошея?

Біографія полковника по-міліцейськи стандартна. Родом з Вільшаної на Черкащині, походження колгоспне. Після армії був регулювальником на Бессарабії, потім — школа міліції — Сквира, де починав старшим автоінспектором, а після Харківського юридичного інституту став заступником начальника, затім і начальником Сквирського райвідділу міліції.

Це — 92-й рік, міліція швидко бігнула, і треба було шось думати. Кривошея парадився з главою райдержадміністрації Миколою Федорівцем Пташником, той і каже: фермери беруть землю, беріть і ви. Спершу взяли 30 гектарів, уклали угоду з колгоспом, виростили буряки, розраховалися цукром. Офіцери, рядові, з сім'ями, після служби чи у вихідні полюли буряки. І служби воно не заважало, і добрий урожай взяли. І самі заробили, і купили для райвідділу мікроавтобус, «Ниву», запчастини, пального. Про це почули в Києві, на базі райвідділу попросили візиту колеги головному облуправлінню МВС, і тодішній міністр Васишиним достроково надав Кривошеї звання полковника.

Усе бучило добре, а хотілося більшого. Тим часом поблизу Сквири Терещківський колгосп розділявся з Шалівкою. Там 800 гектарів орної землі. І міліція взяла той колгосп на себе! А слід сказати, що суверен на Шалівка була ніби маленькою моделлю того, що зосталося після розпаду Союзу, — земля-то є, але техніки майже пального й запчастин катма, а більшість населення пенсіонери. От і кричусь.

Кривошея, залишаючись начальником міліції, став ніби ще і головою колгоспу. О 6-й ранку він на фермі, о 8-й — у райвідділі, в обід — у колгоспі, а надвечір після служби — знову там, поки комбайнери не порозкидалися. До Шалівки проклали дорогу, пустили автобус, магазинчик з'явився. Весь склад райвідділу виїхав і посадив у Шалівці міліцейський фруктовий сад гектарів на чотирі!

Село трохи ожило. Звісно, людей зі Сквири возили на помини. Навіть, бувало, п'яниць збирали й привозили на роботу — замість витверезника...

— Бог з вами, Іване Прокоповичу! Вони хоч не були основною робочою силою?

— Ні, що ви! Ми, скажімо, своїм людям давали відпустки у живна, щоб вони могли попрацювати на комбайнах, і шоб це служби не заважало. Воно і справді, і служба йшла, і в селі шось робилося. Комбайни самі ремонтували, критий тік збудили. Основний титар з'явився на себе. Коли вже люди повірили, то не хотіли й розчаруватися. Цілий день робота, а пізно ввечері було, сидимо, точемо, шукаємо копійку. І душа раділа, коли шось таки виходило.

— Але потім, як я знаю, шось сталося...

— Еге ж. Посіяли, тільки почали

збирати, і тут новий Президент прийшов, і в районі влада теж помінялася. Один мій заступник, не називаючи прізвища, став заступником голови райадміністрації. І ось він від імені колгоспників (!) поскаржився у парламентський комітет з питань боротьби з організованою злочинністю: мовляв, у усіх закахалих, розбазарованих цукор, експлуатували адміністрацію...

— А хіба щого не було?

— Було! Ну, ви ж дивіться: держава їх годувала, вони лежать! То де справедливості? Якщо вже вони сіли на 15 біл — хай працюють, переви-хують!

... Серйозна комісія приїхала, 25 душ. А скаргу не показують. Бачу — знімати приїхали. Написав рапорт, прийшов доломо, а син — сам не свій. Що таке? Виявляється, про мене вже балакають, ніби я вкрам вагон цукру й вагон м'яса. Ага, а тут 18 років пропрацював, усі мене знають, якщо я зараз піду, то думатимуть, що так воно і є! Порвав рапорт і кажу: довольте, що я винний! Вони перевірять все мою роботу за останніх п'ять років. Слабко, мене тоді підтримав міністр Радецький, і пенсіонери шалівські піднялися за мене, і наш народний депутат Михайло Лінчак, і хлопці з міліції нічого поганого про мене не сказали.

Але райононе керівництво вже відкрито пішло проти мене, пішов депутатський запит до Генпрокуратури, «за фактом» порушили кримінальну справу. Слідство тягнулося місяців вісім. Вночі я працював, а ввечері ходив на допити й очні ставки. Іх криминали мені, скажімо, ухвалення від податків...

— Ви їх справді не платили?

— Так! Я не міг! Ну, ви подивіться: я ж працював на державу, собі ні копійки не брав (це доведено) — і мусив ще і платити ті самі державі, тоді як моя міліція залишалася без нічого? Звісно, потім довелося заплатити і — штраф, і пеню. Цукор продав, розрахувався.

— І все-таки, чому начальство за вас так узялося?

— У мене на службі все було нормально. Але в районі набиралася «нова команда», і мої професійні якості не мали значення. От і почали нападати.

Я влітчий нашому міністрові та начальникові Голосового обласного управління Михайлою Александровичем Анінічовичу Беззу — вони повірили в мене. Після закінчення слідства я працював у Сквирі ще дев'ять місяців, а потім запропонували перейти до Борисполя.

— А що сталося з тим міліцейським садом?

— Усе розпалося. Я їздив туди недавно, скажу ж так! Усе там розтягли, і сад бур'яном заріс, а так гарно все було задумано.

— Прийшовши сюди, ви почали все спочатку?

— Треба якось виживати! Треба врятувати. Сьогодні, при підтримці ГУВС області і місцевої влади, ми будемо 60-квартирний будинок.

Передусім узявся до підсобного господарства. Прийшов я сюди серед літа 96-го, бачу — погірб хороший

стоїть, ми його почистили, засолили огірочки, яблучок, картопельку завазли, і колгоспу помогли, ї собі.

У Борисполі дві влади, міська й районна, і з обома мені пошало. Голова райадміністрації Музика Михайло Гаврилович дуже поважна людина, працівника і, як кажуть, земна. І такий самий — у міській адміністрації.

— Михайло Александрович Придатко. От з ними й працюємо.

— Іване Прокоповичу, ви могли б хоч трохи не про хазяйство, а...

— Про оперативну обстановку? Вона складна. Зі Сквирою не порівняти. Там шороку було 400 повідомлень про злочини, а тут на середину літа вже 1800. Бориспіль — ворота держави, погано працювати не можна, а нелегко.

Головний наш клопіт — служба дільничних інспекторів. Треба шось робити, бо люди вже й скажуться нам перестали — їм дозвіти сиди не ма за що! А дільничний один на кілька сіл. Він не встигає навіть фіксувати, а не те що розкривати злочини. Тим більше, накучуються вал дрібних злочинів, масове копання чужої картоплі, приміром.

Значить, треба більше дільничних. Мене в цьому підтримує обласне управління і, звичайно, Музика з Придатком. І місцеві депутати, спасибі їм, проголосували: ввести додатково 10 дільничних і 20 помічників порівню на місто й на район. А область допоможе з еквіпрокою. Підчимо їх, озброїмо помовними рушниками, у кожного дільничного буде слідчий зомодан. Тепер добірємо калібри, пріоритет — тим, хто живе в селах. Я одійшов од колишньої практики, коли вважалося, що дільничний мусить бути з чужого села, бо, мовляв, буде кумівство...

— А хіба ні?

— Навпаки! Якщо він там живе, усіх знає — значить, може впевненіше швидітати злочини, контролювати ситуацію.

— А ви самі її контролюєте?

— У цілому, так. Відсоток розкриття злочинів — 65, треба було б за 70. Ну, в мене шось вимоги до людей і до себе: я о сьомій-пів на восьму на роботі й — до десятої веному. В суботу до 18.00, а в неділю до 14:15 працюю. Та й будять майже щодня. Ото там, де ви сидите, я, буває, сіплю, на отому диванчику.

А по-іншому не можу працювати. Коли ти шось передовірив заступників — уважай, що виїшов з гри. Отож чимало виїжджаю на місце. А там із сільськими бабками побалакаєш, вони все тобі розкажуть, от ти вже й бачиш реальну картину. Знаєш, коли я прийшов сюди, на прийомі нікого не було! А тепер приходить, значить — повірили.

Ви не збираєтесь знову посадити сад?

Мене інше тривожить — дітки. Начальник нашої кримінальної міліції майор Петрова Тетяна Гаврилівна каже: «Ось, привела вам злочинця!» А йому вісім років, пазимат зростає, і він уже десь у магазині зазріє. А батьки п'ють. То я думаю: треба створити шось таке, щоб отакі батьки під нашим наглядом працювали. Адже їх все одно нікого не бере на роботу. А друге — якось треба прихистити отих дітей, підгодовувати, шоб не росли злочинці. Можу я попросити підприємців, шоб підсилюли? Ця ідея вже токується у нас тут.

Ви вже кілька разів сказали сло-во «чоткується»...

— А! Це значить — конкретизується... А це треба нам шось робити з пенсіонерами МВС. Вихивати їм нелегко, і багато хто з них працює на боці злочинців. Вони стали, приміром, адвокатами. А закон допускає адвоката до злочинця раніше, ніж мене. І якщо той адвокат знає справу так, як оце я, то мені там вже нічого робити! Ми часто знаємо, що злочинець, а довести не можемо, бо наші колишні колеги йому допомогли...

— То нехай держава про це думает.

— Та я теж у себе дещо придумав. Довго бився і створив кооператив «Авангард». Керує ним полковник, і набирають туди насперд звітливих з МВС. Це вигідно і їм, і нам. Нехай діди охороняють, їх тут багато. Ні, в мене самого діди нема — не нажив...

Віталій ЖЕЖЕКА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.
Бориспіль — Київ.

Суд присяжних — не для України

В УКРАЇНІ готують судову реформу, яка вкрай потрібна. Проте, на мій погляд, чинна Конституція не створює умов для плідного, цілеспрямованого її здійснення. Зокрема, бентежить наявність в Основному Законі частини 4 статті 124: «Народ бере участь у здійсненні правосуддя через народних засідателів і присяжних». Це — екліктика, змішування двох світових судових систем: європейської і англо-саксонської.

Моя позиція як юриста полягає у неприйнятності суду присяжних як органу об'єктивної судової влади, важеля правосуддя, оскільки цей суд — результат емоційної, а не правовиховної судової діяльності. Не можна обгрунтовувати вину або невинність на емоціях присяжних, які діють під впливом задуманих і злісних комбінацій сторін — обвинувачення чи захисту.

Англо-саксонська судова система, яку конституційно намагаються ввести в судову систему України, не може стати гарантом об'єктивного розв'язання конфлікту «супротив — особа», бо судівство представляють особи, на яких має вплив суб'єктивна діяльність сторін процесу. Присяжні не мають права судів. Вони вирішують своїм вердиктом: винен чи не винен. А тоді суддя (одноособно) виносить вирок, який зазвичай збігається з вердиктом, хоча висновки вироку не завжди збігаються з об'єктивними обставинами справи. Згідно з англо-саксонським судовим правом, суддя, не підляючи висновку вердикту, може направити справу до вищого суду, але на це він, як правило, не йде, бо для нього важливе не так доля підсудного, як його, судді, лояльність з громадого штату: йти проти присяжних — означає йти проти місцевої публіки і місцевої влади.

Більш-менш об'єктивний суд — це суд шенфен, суд народних засідателів, кожен з яких має однакове із суддею право у процесі.

Ми — європейська держава і в основі власної судової системи логічно покласти саме цю континентальну систему, але лише в основі, бо юридичні знання народних засідателів не можуть відповідати бажаному сьогодні рівню правосуддя.

Якщо і можна погодитися з уведенням Конституцією в судочинство України апеляційного судового органу з чітким процесуальним визначенням його компетенції і фінансування за рахунок суб'єктів процесу, то суд присяжних — це в правовому розвитку крок назад, у минуле. Навіть в Англії, альма-матер суду присяжних, спостерігається відхід від нього. Тут суд присяжних розглядає нині обмаль (5–10%) кримінальних справ, розуміючи правову неадекватність такого судового процесу.

Щільно ясно, що театральне-емоційний вплив на присяжних — це ігнорування найвищого принципу правосуддя: лише закон визнає вину.

Екзальтованим захистом чи обвинуваченням присяжні не об'єктивно визначають вину, а емоційно сприймають навіяне учасниками процесу вярвання.

Це — не правосуддя. І в цьому правовому статусі суд присяжних не наlot відзняється від шариатського, який ухвалює вирок лише за власним переконанням, а не за цивілізованим законом.

Тільки кваліфіковане, грамотне застосування освіченими суддями норм матеріального і процесуального права може слугувати правосуддю в державі. Україна має свої правові традиції, і сьогодні судову реформу слід здійснювати, тільки беручи їх до уваги, але підтримуючи правової держави може бути лише найголовніший принцип — главенство закону. А його можна застосувати, гротуючись тільки на глибоких знаннях, а не емоційних купки присяжних.

Така моя позиція.

Василь КОТЛЯР,
викладач права,
заслужений журналіст України.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ДОВІДКА для тих, хто мало знає це підприємство: авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» (МАУ) працює на українському і зарубіжному ринках майже рік. Її засновники — Фонд державного майна (68,37% акцій), ірландська компанія GPA Plc Group (13,26% акцій), «Austrian Airlines» і «Swissair» (18,37% акцій).

Віце-президент компанії МАУ Юрій Мірошников

МАУ першою в Україні почала використовувати «Боїнги». Нині компанія пропонує не лише авіаперевезення на 20 маршрутах, а й зручні стиковки на рейси до Північної Америки. Співробітниками з найбільшими компаніями Європи і Америки, МАУ працює за новою концепцією, стук якої полягає в тому, що лише глобальна мережа маршрутів, яку може створити альянс кількох авіаперевізників, здатна задовольнити постійно зростаючий попит сучасного пасажирів.

Казахстан. Так то ж країна, а тут лише одна молода компанія.

Звичайно, без участі іноземних авіакомпаній, співзасновників МАУ — австрійських і швейцарських авіаліній — годі було б і мріяти про такий стрімкий розвиток. Іхні інвестиції, 9 млн. доларів, дали можливість відкрити додаткові маршрути та збільшити частоту рейсів.

Правда, переговори про це постійно нагтовхувалися на

Думаю, що приклад МАУ буде взірцем, як це слід робити.

Від австрійських і швейцарських партнерів ми одержали живі гроші, які вклали у купівлю нового «Боїнга». Вони мають право на свої дивіденди від прибутку МАУ, але не мають вирішального голосу. І ніхто нікого не поглинає. Для нас же, що мало відомої у світі компанії, співробітництво з світовими грандами авіаперевезень є запорукою визнання і довіри. А це дорожче, ніж гроші. Крім того, ми незалежні і самостійні, бо самі заробляємо, і жодної копійки на свій розвиток не взяли у держави.

І кудам летимо?

А літає МАУ в одиницях західноєвропейських аеропортів, серед яких такі вузли, як Франкфурт, Амстердам, Лондон. Наростають рейси з Від-

навиш Як-40 за варіантом бізнес-класу, МАУ відкриває рейси з Борисполя до Маріуполя, Сімферополя, Одеси. У такий спосіб аеропорт Бориспіль не ретворюється на вузловий зі зручними стиковками рейсів.

Ну, а про сервіс на борту «Міжнародних авіаліній України» казати годі. Постійні пасажери МАУ не зраджують, бо знають, як тут уміють і готувати, і подавати. Та й бортпроводники ще не зіпсовані славою потужних авіакомпаній, тож усмішки в них не «приклеїні», а щирі — від душі.

Правда, однакові для всіх?

Ось тут саме час згадати Маркса. Того, чий творчий виступ на далеку поплив. А він, бачило, розумні речі писав. Зокрема, про транспорт, специфі-

фе не розтануло? Або «підприємство» національну авіакомпанію, обклашавши її квитки ПДВ і звільнивши від нього іноземних колег-конкурентів? Є також питання продажу авіаквитків за кордоном, оформлення в'їзних віз в українських аеропортах, упорядкування страхування та інше.

Неврахування специфіки перевезень, авіаційних зокрема, не тільки завдає фінансової шкоди державі, а й підірває її авторитет.

Фактівці МАУ тільки руками розводять, коли час від часу, незрозуміло чому, дорожчає вартість віз або відмінюється їх видача в аеропорту, адже не у всіх країнах є українські посольства. Або запроваджуються якісь неймовірні вимоги страхування, що автоматично підвищує витрати пасажирів. А він уже заплатив одну страховку у своїй країні, то чому повинен робити це ще раз?

Отож чи купити він ще раз квиток на рейс МАУ, чи захоче ще раз відвідати Україну? Всі ці «дрібниці», які стають чималими перепонами, має чітко регулювати закон про транспорт.

І все-таки в Україну ваші рейсами прибуває чимало пасажирів? Запитую Юрія Мірошникова.

— Вони-то прибувають, але складається враження, ніби наша держава все ускладнює й усложнює шлях в Україну. Не треба забувати, що ми не така вже й приваблива країна, щоб за неї переплачувати. Тижень в Україні заробіткою ту-

ристові коштує дорожче, ніж в Голландії.

Іспанії чи США. Щоб Україна приваблювала, треба зробити їй гроші не на путівці і не на вартості готельного номера. Треба заманювати туриста, наприклад, їх дешевиною. А вже тут він викладе свої кривні в ресторани, в театри, в суверенні крамничі. Треба зробити так, щоб турист, як сказав колись Остап Бендер, віддав гроші добровільно, а не витрусувати їх із нього.

Скажімо, чудові можливості для відпочинку в Криму. Ми традиційно перевозимо туди нмільйонів наших туристів. Але з кліматом, морем і достатком комфортабельних готелів. Але ціни... Вони швидко зростають на 10—15 відсотків. Треба знижувати ціни, тоді кількість туристів, які захочуть відпочити в Криму, зросте іноземними в п'ять разів. Тоді й нам буде когось вистачити. Але для цього треба, щоб питання вирішувалося в комплексі.

Богдан СТАШЕВСЬКИЙ.

Оркестри не відрізняються грали ту

Вони й нині гримлять не кожен день. Проте компанія, маючи у своєму парку лише два «Боїнги», взяти у лізинг трохи більш як п'ять років тому, нині має можливість розвиватися. А шлях до цього був тернистим. Бо, декларуючи залучення іноземних інвестицій, держава, навіть за більш-менш сприятливих законів, примудрилася наставити на нього чимало перепон. Було навіть так, що одна із зарубіжних лізингових компаній, надавши МАУ в 1995 році ще один, третій, «Боїнг», через рік передала його Малайзії на тих же умовах, вирішивши, що літак надто гарний для України. Правда, запропонувала варіант залишити, але зареєструвати в третій країні — на Багамах або Бермудських, там, де є офшорні зони. Проте МАУ хотіла молода компанія, але власну гідність має: літак повинен бути лише в українському реєстрі. Не домовилися.

Ринок є ринок. Знайшлися партнери і фірми, які повірили в самодостатність МАУ. Вже цього року на європейських маршрутах з'явилися ще два «Боїнги-737-300», взяті у лізинг. Наступного у парку компанії з'явиться власний «Боїнг», який нині перебуває в американському місті Сетлі на замовлення МАУ. А п'ять «Боїнгів» це вже щось.

Здається, з усіх пострадянських країн стільки має лише

Відавайте валюту добровільно, або Same час згадати Маркса

стіну нерозуміння і підозр з боку України і тривали майже два роки. Керівництво МАУ, з одного боку, доводилося за-

пекати «своїх», що ніхто нікому не продається, а з другого — переконувати партнерів, що все «о'кей», справа лише у специфіці українського ринку.

— У чому тут кримінал? — запитую віце-президента компанії Юрія Мірошникова. — Ми самі справді не в змозі пробитися на європейський ринок, що шукаємо допомоги? Такі неспасі?

— А хіба, дивлячись на нас, скажеш, що ми щасливі? У нас низький рівень життя, пересічний український громадянин не в змозі заробити навіть на квиток на літак, не кажучи вже про можливість відпочити чи мандрувати. Так, ми поки що не можемо самостійно виходити на інші ринки. Значить, варто залучити іноземних інвесторів, але робити це маємо уважно.

ня до Одеси, Дніпропетровська, Харкова. Це — лінії спільної експлуатації. Компанія починала і планувала працювати на західноєвропейській частині континенту, та життя (і вигода: гроші — вони всюди гроші) змусило пильніше подивитися на схід. А вже там через Бориспіль мандрує у справах чимало підприємств. Отож копія пилала в кишеню авіакомпаній, які літали в Росію. Для початку вивчили два пасажиропотоки — в Омськ і Ростов. Тож із травня «Боїнги» п'ять разів на тиждень літають у ці два міста. Крім того, чималий попит і на внутрішні рейси. Тому, переоблад-

кую якого є те, що продукт виробництва споживається у момент виробництва. Що й віпрі-

ня його від інших галузей.

Що мав на увазі Маркс — зрозуміло, бо писав про роль транспорту у середовищі вільного підприємництва.

Авіатори наші ніби ні українські, як і інші транспортники, потерпають від того, що законодавство створювалося нібито на всі випадки життя, бо йому підлягають і шахтарі, і лісоробів, і ті, що «ніксерсами» торгують, і ті, хто людей возить. Є, правда, Повітряний кодекс, але він все одно по Конституції — документ, який встановлює основоположні принципи. Нині настав час для створення прикладного законодавства про транспорт. Бо хіба можна порівняти оренду літака і, скажімо, оренду морозильника, щоб морозиво в якомусь ка-

Час — гроші

6 ЛЮТОГО вийшла перша стаття «Час — гроші». Тобто наближається піврічний ювілей нашого серіалу. Звичайно, ми розмірковували про презентацію і фуршет, але врешті-решт відмовилися від цих заходів. Бо, по-перше, в суспільстві вони сприймаються, як-то кажуть, «неоднозначно», а по-друге, місячного гонорару за «Час — гроші» може вистачити лише, скажімо, на півлітання шотландського віскі «Johnnie Walker & Black Label». Та й хто сьогодні може гарантувати, що воно справді шотландське? Отже, ми вирішили взяти відпущку і поділитися наш ювілей із задоволеннями серпневими урочистостями.

Мабуть, ці аргументи комусь здаються не дуже переконливими. Хтось запитав: до чого тут суспільство і чому не можна купити шлу пляшку «Red Label»? А хтось зробить нам заклад: згадайте, що обрало нове покоління, та й підтримайте вітчизняного виробника! Так, «Red Label» нам подобається. І «Пепсі» також. Але є всі ознаки того, що банкетисти сьогодні не час.

Щодо вітчизняного виробника, то ми як національно свідомі громадяни звели на його боці, а от як споживачі — залишаємо за собою право вибору. Мабуть, так вважати і творчі української економічної політики. Але, скоріше за все, пілі в нас і в них — різні. Ми ж лише намагаємося аналізувати економічну ситуацію і прогнозувати її розвиток.

Так-от. Якщо сьогодні вести мову про ОВДП, то наш голос буде важко по-

чувти в хорі офіційної самокритики щодо цього фінансового інструмента. За сім років існування УКРОНОМІКА стало звичай, так би мовити, офіційно «широ визнавати помилки» в тому, що ще 7 років, 7 місяців, 7 тижнів або 7 днів тому офіційно ж вважалося незалежним: купон — «золотий», «фіксований курс» — рятівним, ОВДП — «неемісійним» кредитом уряду тощо.

Про «золотий купон» можна було б і не згадувати, коли все-таки не йшлося б про «стабільну гривню». Щодо «фіксованого курсу», то 12 серпня виповнюється п'ять років з моменту його введення — як пліне час! А от офіційне розчарування в ОВДП — зовсім свіжке, ще навіть не відомо, якими будуть його наслідки.

А щодо можливих економічних наслідків вилупу ОВДП, то ми вказували на них ще в грудні 1995 року (див. статтю «Державні облигації і майбутня девальвація», «ГУ» від 15 грудня 1995 року), зокрема — на можливість перевищення доларової доходності ОВДП 100 відсотків річ-

них (!) у січні-лютому 1996 року. Нині про надходність ОВДП у першому півріччі 1996 року (і на інших проміжках часу) можна почути як про жалюгідне відкриття. Дивна річ — прозоріша! Коли ти, кого надихають чудеса, набагато більше, ніж скептиків, то суб'єктивне стає об'єктивним. Отаким «екзистенціалізм прозоріша»!

І все ж про ОВДП. Події на аукціоні НБУ минулого тижня практично копіювали події тижня позаминулого (див. «Час гроші» від 25 липня). За певних умов (позиції МВФ і таке інше) це може бути провісником зниження облікової ставки найближчим часом до 63—68 відсотків річних. У цьому випадку в серпні можна очікувати відносно повільної девальвації гривні. До початку вересня долар може подорожчати на 0,7 — 1,5 копійки (див. «Час гроші» від 3 і 17 липня). Реалізація такого сценарію означає, що УКРОНОМІКА продовжує змінюватися «собоюподібно», хоча й у новій фазі.

Сергій РОЖКОВ.

Абзац з листа

● **Луганьк**

Цього року уряд «порадував» нас підвищенням плати за електроенергію, газ, воду і користування телефоном, а також традиційною затримкою пенсій, зарплат, стипендій. Після таких поглиблених «реформ» усі задоволення вищих державних осіб про турботу за свій народ не сприймаються...

Анатолій ПЕТРАНОК.

● **Ялта**

У нас багато законів хороших і потрібних, але на місцях їх або ігнорують, або «попліскують». Отож громадянам потрібно смиренно боротися за свої права, адже закон пишеться для всіх — від президента до пенсіонера й школяра.

Роман РИБАК.

● **Кіровоград**

За догляд за самотнім лежачим інвалідом війни держава нічого не платила, ліки купували за шаленими цінами, а коли він помер, то з його заощаджень на похорон не видали ані копійки. Навіщо ці пустопорожні задоволення про те, що діють пільги для фронтовиків?

В. ОЛІЙНИК.

● **Луганськ**

Мені потрібна термінова операція, а дитині — лікування в санаторії. А де взяти на це «розсіх» гроші? Чоловікові вже понад рік не платять зарплатку, тижнями сидимо без хліба. Звідки чекати допомоги?

Олександра КУДЬБІНА,
інвалід другої групи.● **Чернігів**

Закупівельна ціна одного літра молока 20 копійок. Доки воно дійде до споживача, вартість зростає в кілька разів. Тим часом мінеральна вода коштує ще дорожче. Невже вона — цінніший за молоко продукт і на виробництві її витрачається більше зусиль?

Григорій ГУТОР.

Із залу — суди

**Небезпечні
пасажирів**

Близько дев'ятої вечора біля села Червоне Жовтєвого району дорожній патруль зупинив автомобіль «ВАЗ-2121», що мчав на шаленій швидкості. У салоні сиділо двоє чиган: воїли під добрим «газом» і пасажир, який ледь повертав зигном. На його брудному, поцарапаному одязі темніли брудні плями, з розбитої голови текла кров. Пасажир сидів боком, не мав при собі документів. Воїли же пред'явив міліціонерам паспорт на ім'я Б. В. Котєш. Присікшило оглянувши салон, міліціонери помітили й там сліди крові з присохлими до неї пасмами волосся.

Документів на право керування машиною у «веселой» компанії не було — автомобіль, як виявилось, зареєстровано на іншу людину. Парочка заперчала: придбали його тільки-но у Херсоні і ще не встигли перереєструвати. Свій вигляд пояснили тим, що по дорозі на них напали якісь бандити, хотіли відібрати товар, і їм ледь удалося від них утекти. Версія не переконала міліціонерів.

... Двадцятишестирічний Богдан Котєш і його родич Анатолій Вербицький, мешканці села Мар'явки Баштанського району, заробляли на прожиток продажем речей. Наперелодні — у Великій Олександрії Херсонської області, потім пішли селами Білоусівка, Кар'єрне, пропонуєючи людям нехитрий скарб. На станції Біла Криніця, в кав'ярні, осушили по літру горілки на брата. На поїзд без квитків їх не взяли, тож, запрягши тавро припарковані біля перону «Житуні», підійшли до власника машини і попросили підвезти їх у Любомирівку Березнегубського району.

Не підозрюючи лихого, водій Костирко погодився, сів за кермо і... опритомів серед ступу, у калюжі крові. Згодом судмедекспертиза зробила висновок: у Костирку — черепно-мозкова травма, струс головного мозку, шість рубаних ран голови, три поранення правої руки, якщо він прикривав голову...

У судовому засіданні Б. Котєш свою вину визнав тільки частково. Вербицький же від усього відмовлявся, скаржився на втрату пам'яті. Але «попідвити» любителів легкого наживи обласний суд оцінив достойно: кожного покарання на дев'ять років позбавлення волі у ВТК посиленого режиму, Вербицький отримав також дев'ять років.

Галина ПОФІР'ЄВА.

Миколайів.

Запитуєте — відповідаємо

**Частка приватизованої
квартири у спадщину**

У разі, якщо один із співвласників приватизованої квартири помирає, чи мусить інший співвласник (одні із подружжя) оформити спадщину на частку приватизованої квартири померлого співвласника?

Раїса УСІКОВА.

Червоноармійськ.

Виходячи з положень спадкового права, для того, щоб прийняти спадщину, потрібно фактично вступити в управління, володіння спадковим майном або оплати по державній нотаріальній конторі за місцем відкриття спадщини заяву про прийняття спадщини.

Попати заяву до державної нотаріальної контори з прийняття спадщини необхідно лише у тому

випадку, коли ви не впевнені в тому, що більше ніхто не заявить свої права на спадщину.

Особа, яка проживає і прописана у приватизованій квартирі, у разі смерті одного з подружжя фактично вступає в управління і володіння його часткою в цій квартирі. І якщо впродовж шести місяців з дня смерті одного з подружжя ніхто не заявить своє право на спадщину, то після закінчення цього терміну ви автоматично набуваєте права власності (володіння, користування, розпорядження).

Світлим рядком

**Спасибі
за допомогу!**

Біла завжди приходить несподівано. Так сталося і в мене: горіла суєвіська квартира, вогонь перекрикнув до мене і заповів дуже великої шкоди. А я саме закінчила ремонт... Потрібно було знову затратити чимало коштів, щоб надати помешканню пристойного вигляду. Не знаю, як би я, одинока жінка, справилася з бідою, коли б не відгукувся депутат миськради Олександр Денисенко. Завдяки його зусиллям моя квартира відремонтована і стала ще крашче. Олександр Степанович — колишній афганець, бачив людські страждання, не раз сам заглядав смерті в очі. Я дуже вдячна йому за допомогу, за те, що не залишився байдужим до чужої біди.

Параска ТАТАРЕШЬ,
ветеран праці.

Харків.

Усміхніться!

На базарі

— Морозиво, цукерки! — закликає молодиця покупців до свого товару. Цікаве хлопчик і запитує: А скільки коштує морозиво? — П'ятдесят копійок. — А скільки за цукерками?

Дай чарку

— Степане, дай чарку горілки, — мовив Петро, ледь переступивши поріг кумового будинку. — Чарку дам, — відповів кум, — а по горілку біжи до магазину, доки не зачинилося...

Надіслав Ігор БІДУК.

Йосипівка
Бузького району
Львівської області.

Слідами виступів «ГУ»

за вказаним судом і в судовому засіданні викликався лише 22.04.98 р.

Починуючи тривалою утримання Липовецьким райсудом Кулієва М. Я. та інших підсудних під вартою є нежиття належних заходів органами юстиції для забезпечення відправлення правосуддя на період переїзду суду в інше приміщення, його ремонту і обладнання (жовтень 1997 — квітень 1998 р.).

Неодноразові пропозиції прокурора щодо можливості сакування справ у визначних судових засіданнях до уваги не беруться.

Відповідно до ст. 121 Конституції України, питання організації діяльності судів до компетенції органів прокуратури не входять.

На усунення порушень прав та законних інтересів осіб, узятих під вартою, які рахувалися за Липовецьким райсудом тривалий час, що ускладнювало становлення з матеріально-побутовими та іншими видами забезпечення ув'язнених у ЦІЗО, прокуратурою області 09.02.98 р. письмово інформувалися начальники управління юстиції Вінницької обласної адміністрації та голова обласного суду. З цього приводу 26.03.98 р. надіслана письмова інформація голові Липовецького райдержадміністрації.

Беручи до уваги порушення судами, зокрема Липовецького райсуду, законодавства при розгляді кримінальних справ стосовно осіб, які утримуються під вартою, то для вирі-

шення питання про їх дисциплінарну відповідальність 03.03.98 р. внесено подання голові кваліфікаційної комісії судів.

У зв'язку з виявленими грубими порушеннями закону головою Липовецького райсуду Жукком С., у провадженні якого знаходиться кримінальна справа стосовно Кулієва М. Я., прокуратурою області таке ж подання для притягнення його до дисциплінарної відповідальності внесено у зазначену кваліфікаційну комісію.

За повідомленням голови кваліфікаційної комісії Петришина І. П. від 13.05.98 р. № 8-1861, проти голови Липовецького райсуду Жука С. порушено дисциплінарну справу, про результати розгляду якої обласна прокуратура буде повідомлена додатково.

Ю. БОНДАР,
прокурор області, державний
радник юстиції 3 класу.

Коментар відділу листів

А що ж обласне управління юстиції мовчить? Втім, не дивно. Приклад ігнорування прокуратури, як і редакції, подає сам Мін'юст. Там ніхто не спроможеться розглянути по суті статтю «Управа на бюрократію — суд. А на нього хто?» («ГУ» за 24.04.98 р.) і відповісти про вжиті заходи. Залишився, на жаль, без уваги міністра юстиції пані Станік і редакційний лист з пропозицією проведення «круглого столу» стосовно проблем роботи судів, побутових умов суддів тощо.

Нам лишається терпляче чекати. І сподівається на зустріч з міністром.

Фото з конверта

Київ.

До моря далеко, а освіжитися хочеться...

Фото О.КАЛІТІНО.

Не вирубати!

Дайте на вибір

Колись у мене був телевізор. Та коли донька виїхала заміж, народилися діти, я віддав «Тавра». Тепер отримувати 37 гривень і мрію про телевізор. Якби давали на вибір «Мерседес» і «Соні», вибрав би останнє. Не допоможете?

М. ЯРЕМА.

Березнівський район
Рівненської області.

Від редакції.

Як тільки дадуть вам на вибір — допоможемо. А поки що вибачте.

**Не беріть важкого
в руки**

Якщо до вас квартири увірвався невідомий молодик. Став мене ображати і погрожував.

Я вдарив його пашиною по руці. Дільничний міліціонер сказав, що мене будуть судити за хуліганство. Чи правий він? І ще: чи може міліція затримувати 80-річного інваліда?

В. КРАТ.

Чернігівська область.

Від редакції:

Радимо, дідуשו, не брати дурного до голови, а важкого в руки. Бо міліція затримає громадян не за віком і станом здоров'я, а за порушення законів.

**Згоди
не потрібно**

Моя свекруха свого часу переписала будинок на своїх двох синів. Чи вправі я після смерті чоловіка оформити його половину на себе і чи потрібно згода його брата?

Лілія ПЕТРОВА.

Київ.

У разі, якщо батьків вашого чоловіка немає і ви з чо-

ловіком не маєте дітей, які можуть на рівних з вами успадкувати частину будинку вашого чоловіка, а також якщо брат чоловіка працездатний і не перебував на утриманні брата не менше одного року до дня його смерті, ви маєте право успадкувати половину будинку, що належала чоловіку. Згоди брата чоловіка на успадкування цієї частини будинку не потрібно.

Марина КОВАЛЬЧУК,
юрисконсульт.

Блиск і нуджа глибини: продовжуємо розмову

Закувала та сива зозуля... або Культурний феномен міста Ананьєва

ДАВНО вже писмо подивовує мене оте глибини — за 200 кілометрів від Одеси — містечко Ананьїв на берегах пересохлої річки Тисула, засноване, за переказами, запорозьким козаком Ананієм у першій половині XVII століття. Відірване, зовалося б, від великої культури, що передусім розвивалася у великих містах, маючи разом з приміськими поселеннями якихось півтора десятка тисяч мешканців, воно раз по раз проявляє себе такими сплесками культурно-духовних цінностей, що їм нерідко можуть позарити й деякі обласні центри. Можна, певно, говорити про феномен Ананьєва.

Скажімо, проводять обласний фестиваль поетів — і перевагу з-поміж багатьох його учасників віддають саме ананьївській авторці. Відбувається всеукраїнський музичний фестиваль — серед найкращих тамтешніх оркестрів народних інструментів. Заслухався одного разу чарівною мелодією пісні про рідний край, яку передавало обласне радіо, — і чуно: написав її композитор з Ананьєва. А в Миколаєві, завітвши до художнього музею імені В. Верещагіна, побачив полотна ананьївських художників...
Звістки отає?

В Ананьєві, хоча й нечасто, випало бувати й раніше, та журналістський інтерес усе жось обмежував виробничо-господарськими справами. Та ось потрапила до рук поетична збірка «Всі таланти Ананьєва», відкрив її — на першій же сторінці пісня «Запрошувальна», слова й музику, якої написала Людмила Піщинча.

Приїжджайте, завітайте
В наш Ананьїв, люди добрі,
Ми вам раді, в гості вас зовем...
Телефонує завідувач районного відділу культури Володимир Селову.
— А що, — кажу, — як скористатися тим запрошенням?
Відповідає майже за пісню:
— Будемо раді вам...

3 «Вечорниць» ми всі тут вирости...

Можу тільки пошкодувати, що в минулі свої приїзди до Ананьєва проходив повз тутешній історико-краєзнавчий музей. Тепер, за порадою В. Селова, розпочав саме з нього. Перед ошатним будиночком, на високому постаменті скульптурний портрет Петра Ніщинського — відомого українського композитора, автора славнозвісного твору «Закувала та сива зозуля», яким так захоплювався Марко Кропивницький та Микола Лисенко.

— Звідси, від цього пам'ятника, восени нинішнього року й візьме початок традиційний уже фестиваль національної культури, самодіяльної та кобзарської пісні імені Петра Ніщинського, — каже Володимир Олексійчук. — Це музичне свято проводимо раз на чотири роки: скільки нових талантів шпорує відкриваємо. Переконаний, що так буде й нині.

А розпочинаються фестивалі з огляди їхніми учасниками музейної експозиції, присвяченої П. Ніщинському. Саме ананьївський період життя Петра Івановича (1875 — 1883 роки), коли він викладав тут, у гімназії, грецьку мову, нотну грамоту й співи, позначений особливим творчим доробком митця. Саме звідси почалася його дружба з родиною Тобілевичів, з Кропивницьким, які в недалекому Елісаветграді створили унікальний акторський ансамбль, що з часом увійшло до історії українського мистецтва як театр корифеїв. Ніщин-

ський був там не гостем: брав безпосередню участь у музичному оформленні спектаклів, диригував, пропонував свої пісні. Й тут уперше було виконано на сцені його неперершені «Вечорниць» — як чималий виставний номер у драми Тараса Шевченка «Назар Столопу». Як розповідає чудових хорів та сольних пісень: «Закувала та сива зозуля», «Зоря з місяцем над долиною пострілялася», «Добрий вечір, паміятко!», «Віють вітри», «Ой, хто п'є, того наливай», «Дівчино, рибчино, Катерино маків цвіт...» Добре знані — чи не правда? — нині мелодії, без яких важко навіть уявити українське музичне мистецтво.

— Із «Вечорниць» ми всі тут вирости. Саме ними у виконанні ананьївського народного оркестру та його співаків біля підніжжя пам'ятника Ніщинському розпочинаємо й фестивалі його імені, й інші музичні свята, — розповідає Володимир Селов. Й тут же пропонує: «А давайте-но завітаємо до Григорія Михайловича Бондарчука, керівника оркестру...»

Поки йдемо — через виболок, де б'ють джерела кришталеві чистої й напористої смачної води (зупинились біля кришци, скуштували), — Володимир Олексійчук розповідає про родину Бондарчуків. У ній п'ятеро музик з вищою — консерваторською — освітою. Навчаючи дітей у місцевій музичній школі, вони водночас багато сил і часу віддають творчості, сценічному мистецтву. Григорій Михайлович близько тридцять літ тому створив оркестр народних інструментів, разом з дружиною Катериною Василівною незмінно керує ним, став заслуженим працівником культури України. Пишуть, виконують власну музику, власні пісні дочка Олена і син Сергій, як чудові співачку знають в Ананьєві та поза його межми й невістка Бондарчуків — Катерина.

— У нас чимало по-справжньому творчих, закоханих у мистецтво династий, сімей, — уточнює В. Селов. — Узяти хоча б Дембицьких: Юрій Костянтинович — чудовий співак, заслужений працівник культури України, його дружина Раїса Пилипівна і син Дмитро своїм співом теж зачаровують земляків. Усі, до речі, виступають з оркестром Бондарчуків.

Бондарчукі якраз усі влода. Запрошують до світлиці, пригощають черешнями з власного саду. Гортаємо альбоми фотографій: «Оце ми виступаємо в Одесі, а ото — у Москві, в Севастополі, Миколаєві, у Молдові...» Уже чверть віку, як оркестр має звання народного. В його репертуарі сотні творів — народні мелодії, класика, романси, музичні композиції місцевих авторів. Доробок у багатьох з них, до речі, такий, що дає можливість успішно влаштуватися власні творчі вечори.

Й становлення більшості з ананьївських композиторів, — уточнює Г. Бондарчук, — безпосередньо пов'язане з нашим оркестром. А скільки музикантів, співаків виховано — й не перелічити. За тридцять років через оркестр пройшла не одна сотня ананьївців...
Григорій Михайлович на якусь мить замислюється, поринає у своє. Й раптом:

— А хочете — відверто? Боюсь, ой боюсь я за майбутнє й оркестру, й музичної культури Ананьєва загалом. Подивися-побачишся: дитячу музичну школу, звідки, вважай, головні ви-

ки отії музичальності міста, поступово преворять на комерційну основу, на самозабезпечення, а грошей у людей немає. Вже тепер, коли плата за навчання доходить до 20 гривень на місяць, відсиляється майже половина учнів. А що станеться, коли плату, як обійняю, піднімуть удвічі? Розбіжаться учні, позвільняють педагогів. І ще одна тривога: приміщення школи — руйнується. Пригледіти тут інше, досить зручне, із залом для репетицій, а у місцевому бюджеті не мають 50 тисяч гривень, щоб його викупити. А на «верхах» кажуть: вишукати кошти на місці...

Невже від такої-от суми й залежати, чи зуміє Ананьїв і надалі зберегти, продовжити, примножити музичні, культурні традиції Петра Ніщинського?

Є в Столиці спадкоємці...

Той недалекий квітневий ранок і понині вживається завідувачу музею Ганні Цуркіній жалким сновидінням. Робочий день, як звикла за багато років, розпочала з оглядин залів. І раптом — невже вживається? — в одному, другому місці, де висіли картини Євгена Столиці, побачила голі стіни. На якусь мить оторопіла, потім здіяла тривогу. Невдовзі, вже за участі працівників міліції, підхуляху: вночі викрадено одразу 24 полотна!

— Власне, наш музей і з'явився передусім завдяки наявності робіт Євгена Івановича Столиці, — зауважує Ганна Олександрівна. — Й оту втрапу вже нічим не замінити.

Художник-академік Є. Столиця — то ще одна неординарна постать, що залишила в історії Ананьєва незабутній слід. Він, син сільника, хоча й навчався по столицях, мав там майстерні, виставлявся в Петербурзі, Москві, Парижі, Мюнхені, інших культурних центрах, та раз по раз надовго повертався на батьківщину, де мешкала його сім'я, де він творив з особливим натхненням, — до Ананьєва. Пейзажі, портрети, написані Є. Столицею, й дотепер прикрашають експозиції ряду музеїв Європи. Його високо поцінювали Ляля Репін та Архип Куйнджі, які, до речі, в 1909 році й рекомендували раді Академії мистецтв Росії надати Євгену Столиці звання академіка живопису.

Втім, з огляду боку, чи у багатьох із нас на слуху, як мовиться, художник Столиця? Його творчість, вважають фахівці, ще далеко не досліджена, не вивчена. Однією з причин, певно, можна вважати те, що сотні робіт, які він 1916 року залишив у Петербурзі, в роки революції зникли без сліду. Ананьївський художньо-краєзнавчий музей, маючи у своїй експозиції досить солідний доробок Є. Столиці, прагне пропагувати його творчість, виконувати, навчати на зразках робіт художника-академіка молоді мистецтву поросль. І ось — така величезна крадіжка.

— Тепер, з огляду на обставини, — ділиться Ганна Цуркіна, — змушені де-що перебудувати експозицію, один із звільнених залів відволімо під полотна нащадків Євгена Івановича.

Мова не про родичів — про спадкоємців творчості. Виявляється, і в оригінальному мистецтві Ананьївських талантів не облічена. Чого варті ліки роботи уродженців села Новоіванівки братів Палецьких — Ростислава та Юрія. Перший — заслужений майстер народної творчості України — залишив по собі величезне зібрання розписів, якими захоплюються на багатьох виставках, у музеях не тільки наших країн, а й Польщі, Німеччини, Чехії, Словаччини, Японії... Юрій, гідно продовжуючи справу брата, багато в чому відрізняється від нього у своїй творчості — ліричність, мальовничість чарівності, витонченість орнаментики його розписів не можуть не подивовувати. Такі роботи зроблять честь будь-якому музею.

А в селі Байтали Ананьївського району живе й працює ще один напоруч талановитий художник — Георгій Бідали: живописець, графік, скульптор. Його роботи вже давно не може вмістити створений і утримуваний ним же сільський художній музей. Яка то неспра-

ведливість, яка то втрачає — для нашої культури загалом, — що все те мистецьке багатство «сховане» в глибинному селі, недоступне тисячам і тисячам. Були, згадує митець, виставки в ряді міст, заради чим тут сугуті...

— Поділіться, вірою, Георгій Костянтинович з нашим музеєм, — каже Ганна Цуркіна. — А ще ж залишилися полотна Павла Ляховського, активно творить досить непересічна, перспективна молода Олена Іванова, є інші місцеві художники. Виставити робіт не на одну залу.

Й по хвилині мовчання:
— А водночас так надіюся, що полотна Столиці таки знайдуть, повернуть...
Провела Ганна Олександрівна по обличчю рукою, ніби відганяючи смуток, й уже іншим, бадьорим тоном:

— Закінчимо ось невеличкий ремонт — й одразу готуватимемо черговий камерний вечір. Послухаємо нові вірші наших поетів, нові романси наших композиторів та співаків. Нешадно вважували такі за участю поетеси Алли Гражданської, — до речі, дочка Петра Василія Ляховського, — то такий розголось пішов, що й інші члени поетичного клубу «Вогнище», і просто мешканці міста не раз перепитують: коли наступні вечори?

У розмові з Ганною Олександрівною засиділи довгоюго. З смутком констатували, що позакривали музейні кімнати по селах, по школах і клубах. Як-щодесь щось і тримається, то тільки на ентузіазмі окремих людей. А саме музеї, розмірковує Г. Цуркіна, держава мала б узяти на своє повне утримання, зберігати їх, поповнювати, адже вони є отими історично-духовними джерелами, з яких нові покоління можуть черпати споконвічну народну мудрість, духовність, благородні традиції й звичай предків, власне, обієкти самобутності нації. Інакше — занепад, що й призводить, певно, до отаких диких вчинків... Знову мимовільно повертаємося в розмові до крадіжки, що сталася в музеї кілька місяців тому.

Після довгих бесід захотілося просто пройти містом, подихати настояним на степових травах — он же вони, по русту, по вишавкам обабіч Тисули! — повітрям. Постава біля встановленого навесні нинішнього року пам'ятника Тарасові Шевченку в молодому сквері, потім пішов, покликаний голосом зозулі, старим тінтисним парками — ніжним, верхнім. І тут загав і Григорія Бондарчука, і Ганну Цуркіну з їх побояваннями щодо втраченої культури, духовності. По тих парках, де ще Петро Ніщинський та Євген Столиця прогулювалися, мов смерч пронісся: скрізь купи сміття, поламани лави й ліхтари, поневчені мошени колись доріжки й дах над танцювальним майданчиком, обламани віття дерев...

Як же вони поряд уживаються — добро з зло, висока культура і дикість, духовність і хамство? І що переможе? Невже повернемося до того, що з відродженого собору Олександра Невського — окраси не тільки Ананьєва, а й усього Причорномор'я, — знову, як це вже було, стрибатимуть парашутисти-ентузіасты?

Стрибатимуть на наш бездумні голови.

Георгій ВОРОТНЮК.

Ананьїв
Одеської області.
На знімках: пам'ятник авторів пісень «Закувала та сива зозуля...»; Петру Ніщинському зі своїми дітьми.

Спорт

Чотири перемоги з чотирьох

здобули на першому етапі розіграшів європейських українських футбольних клубів

Ліга чемпіонів. «Баррі Таун» (Уельс) — «Динамо» (Україна, Київ). 1:2 (перший матч — 0:8).

0:1 Михайленко, 11, 1:1 Ульямс, 31, 1:2 Венгліський, 50.

«Динамо» виступало в такому складі: Керзеново, Лукий, Ващук, Калалє, Федоров, Хапкевич, Михайленко, Велькевич (Косовський, 76), Коновалов (Ребров, 46), Шевченко (Герасименко, 71), Венгліський.

Звичайно, над господарями дамокловим мечем висіла нищівна поразка в Києві. Але слід сказати, що на відміну від київського матчу валлійці цього разу були максимально зібрані, активні, діляли з гідністю і, зрештою, цілком пристойно поступилися суперником, який набагато переважає в класі.

Київня відкрили рахунок після того, як трихвищово розіграв Андрій Шевченко з Дмитром Михайленком. І той влучно пробив низом, перебуваючи у штрафній «Баррі Таун».

Ця невдача не знітила господарів. І вони згодом провели результативну атаку. Дані Картер обіграв Каку Калалє чудовим пасом вивів сам на сам із В'ячеславом Керзеновцем одного із найкращих своїх форвардів Ефіона Ульямса. І той точно пробив головою.

Переможну крапку київня поставили в другому таймі. Шевченко «парашутиком» надіслав м'яча на Олега Венгліського, який перекинув його через ворота Пата Моунтана.

На матчі було присутньо 2 500 глядачів. Як і торік, серед них був великий заїгн українців, на чолі з Іваном Польовим, які мешкають у Великій Британії. І зробили все від них залежне, щоб чемпіон України почувався, мов удома.

Нагадаємо, що на наступному етапі «Динамо» (Київ) гратиме зі «Спартою» (Чехія, Прага). Перший поєдинок — у Києві 12 серпня.

Порадувал і наш представник у Кубку УЄФА.

«Віріккіра» (Мальта) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 0:4 (перший матч — 1:2).

0: Селезнов, 39, 0:2 Кривенцов, 49, з пенальті, 0:3 Ковальов, 72, 0:4 Ковальов, 90.

На 55-й хвилині з поля вилучили донецчан Кривенцов і мальтєць Захра.

«Шахтар» виступав у такому складі: Нікітін, Леонов, Старостяк, Селезнов (Тимочук, 78), Орбу, Ковальов, Кривенцов, Котов, Яксманський (Ясевич, 75), Зубов (Почхверія, 65), Воробей.

Донецчани, любив, зробили вірні висновки після матчу на своєму полі тижнев до тому. І одразу заходилися атакувати позиції суперника. Шоприва, зламати його опір вдалося лише в кінці першого тайму.

І надалі «Шахтар» нарощував темп і ще тричі йому вмішувалася доля. За цим поєдинком спостерігав головний тренер національної збірної України Йозеф Сабо.

Суперник українського клубу на наступному етапі стане відомий сьогодні, після того, як відбудеться жеребкування пар.

Ожте, можна привітати «Динамо» і «Шахтар» з успішним стартом. Досягнуто абсолютного результату. Так тримати! Сподіваємося, що й київський ЦСКА, який стартує в розіграші Кубка кубків матчем з ірландським місті Корк 13 серпня проти місцевого клубу «Корк Сіті», підтримає переможний старт земляків. Перемоги нам потрібні, мов повітря, лише вони здатні підвищити рейтинг українського футболу в УЄФА.

В. Б.

Як викорчувати керченські корчі?

МІСТО-ГЕРОЙ, столиця кримських рибалок, металургів, нарешті опинилося у фокусі уваги нового кримського керівництва, і неспадково: соціально-економічна ситуація тут найгірша на півострові.

Майже 200-тисячна Керч сьогодні паралізована. Численні підприємства потерпають від складностей «переналадки» на нові форми господарювання.

ЧИ НЕ НАЙБІЛЬШЕ проблем у кошичному гіганті вітчизняної промисловості — суднобудівного заводу «Запів». У світопофарбованому доці-пропелері могутні супертанкери, ліхтеровози, навіть атомоходи, які доведана сходили зі стапелів. Нині бачимо лише менші як півтисячі в минулому інженерів — тепер охоронників унікального обладнання, котрі й за це не мають жодної копійки протягом кількох місяців.

Донедавна тут працювало 8 тисяч справжніх майстрів — корабельної справи. Обладнання мали унікальне: такому задлять навіть найсучасніші західні конкуренти українського суднобудування.

Вартість цього майна, як засвідчив директор заводу, «музею колишньої трудової слави», Євген Жуков, майже 40 млн. доларів. Щоб якимось видалити з боргів, довелось свого часу порізати на металобрухт і продати корпус гігантського військового суперкрейсера. Отож змогли повернути заборгованість у зарплаті трьом тисячам корабельників, котрі сьогодні перебувають у вимушених відпустках.

Суднобудівників усіх країн світу «опінує» їх держбюджет, а «Запів», який створював увесь колишній СРСР, не отримав від Кабміну України жодної копійки. Проте левий миколаївський завод з Києва нещодавно надіслав їм, а згодом ще 27 млн. гривень. Отож фактично унікального підприємства цієї галузі такє ставлення до себе зрозуміти важко.

Голова уряду автономії Сергій Кушнін змушений був пообіяти директору занепаłego підприємства 5,3 млн. гривень з інноваційного фонду, якщо «Запів» з осені налагодить випуск бойових малотоннажних суден. Але є ще

одна важлива умова — реструктуризації боргів.

СЕРЕД промислових гігантів Керчі, таких як металургійний завод імені Войкова, орендне підприємство «Рибоконсервний завод «Пролів», виробниче об'єднання «Керчиріпром», Керченський морський торговельний порт має чи не найкращий вигляд. Хоча цей колектив нині сперечається про делімітацію морських кордонів через високі залізничні тарифи, розладнану досі поромну переправу, яка, за свідченням начальника порту Ігоря Петрова, могла б дати Керчі «свіжє дихання».

Проте й тепер майже 1,5 тисячі портовиків регулярно отримують чималу зарплату, бо обсяги переробки зросли майже на третину.

На 23 відсотки збільшився випуск продукції і на сусідньому рибоконсервному заводі-монополісті з виробництва шпротів і мійд.

Але директор підприємства Геннадій Говорученко бідається, що «в основному економіку змушений творити бартерними шляхами». Це при тому, що на останньому розпродажі в Києві всю продукцію керчан скупили за кілька годин за жорстокої конкуренції прибалтійських колег.

Мури варіант-нормани виробляють рибоконсерви за сприяння північної держави, тому й «кидають» на наш ринок дешеву продукцію, забіраючи собі прибуток, який ми буги нашим. Так північні конкуренти отримують можливість запроваджувати інвестиції і перемогати, завдяки меншій енергоємності власного виробництва. А кримчани стоять перед проблемою оновлення застарілих конвеєрів. Інновації просить і Керченський металургійний комбінат, робітники якого

вже понад три місяці не одержували зарплати. Хоча його директор Олександр Петриченко засвідчив, що працює завод на третину потужності, дві з половиною тисячі реально працюючих утримують стільки ж своїх колег, а ще 200 тис. квадратних метрів житла, яке мріють передати на баланс міста.

НАЙГІРШІ СПРАВИ у виробничому об'єднанні «Керчиріпром».

Директор Дмитро Литовченко вже три роки намагається відшкодувати значні борги, з яких, мабуть, не виврати-

поромну переправу «Керч — Новоросійськ».

Позаяк успішно працювати в нинішніх умовах за наявної системи податків неможливо, то уряд півострова разом з Верховною Радою планує ще до осені постригти структурно у Керчі, кількох вільних економічних зон, які, якщо властиво, зіллуться у всескримську, де податкові закони нарешті будуть зорієнтовані на інтереси вітчизняного виробника.

Керченський міський голова Олег Осалдін визнає:

«Я й до кінця нинішнього тисячоліття. Майже усю вилучену керчанам рибу доводиться віддавати іноземним інвесторам за ремонт суден, середній вік яких понад 30 років (за максимальної норми експлуатації — 25 років). Крім того, від власної керченської риби вимовляється місцевий консервний завод. Підприємство вже три роки змушене судитися за свої кораблі, позичені колись аргентинцям. «Морський» адвокат коштує аж 3 тисячі доларів на місяць».

Голова кримського парламенту Леонід Грач, після відвідин могили вбитого заступника голови уряду автономії, колишнього мера Керчі Олександра Сафонцева, назвав місто «кримінальним заповідником, в якому найрозгалуженіше бандитське коріння».

«Таких масштабів криміналітету, певно, немає в жодному з регіонів Криму», — заявив він на засіданні в міськвиконкомі, аналізуючи результати спільної робочої поїздки парламентарів та урядовців півострова до керчан. Додав сумне: «Усім очевидно, що сьогодні чимало керченських підприємств під контролем кримінальних структур. А йдеться ж про державні інтереси, навіть національну безпеку. І тут маємо загрозу кримінальної революції. Тих, хто її планує, попереджаю: ми виходимо, як кажуть космонавти, у шільні шари атмосфери. Інакше влада не може, адже ситуація у Керчі значно впливає на становище в Україні, яку ми не маємо права посадити на мілину».

ГОЛОВА Ради міністрів АРК Сергій Кушнін констатує, що після років тому Керч давала чверть надходжень у бюджет півострова. Нині регіон-донор перетворився на дотацийний. Лише за кілька тижнів роботи новий склад уряду автономії змушений був перерахувати «керченським корчам» 1,5 млн. гривень. Ще один мільйон надіслав Київ на створення керченської троллейбусної мережі. На отримання 5,3 мільйона очікує «Запів». За кілька місяців буде відроджено

— Керч лежить. Найбільший прорив — у виробництві промислової продукції (майже 55%), у рибобудівстві — 77,7%. Непогано в будівництві — 75,5%. Але стоять залізничний комбінат, м'ясопереробний, бавовняний, міжколгоспний склоробний, завод «Альбарт» завод із виробництва сукна «Карафа». Лише лікарня місто заборгувало 9 млн. гривень».

За словами начальника головного управління МВС України в Криму Геннадія Москаля, Керч — єдиний регіон, де 9 представників кримінальних структур стали депутатами міськради. Один з лідерів навіть очолив провідну депутатську комісію. Звідси висновок: сьогоднішні рішення міськради приймаються в інтересах кримінальних структур.

Прокурор автономії Володимир Шуба стверджує, що має документи, які свідчать: керченські мільйони відходять у тінь... Прикладів більш ніж треба. Ось лише один: майже півсотні не зареєстрованих бригад рибалок-бракон'єрів щодня виходять у море, де вилловлюють щонайменше півтори тонни риби, яку реалізують в Керчі по 4 гривні за кілограм. У бюджет від цих «старань» не надходить нічого. Тим часом риба у «місті двох морів» дорожчає, ніж у Сімферополі й Красноперекопську.

— Зовні порівняно непогана чотирігочна статистика розкриває кримінальних справ у Керчі не підкріплена головним — підприємством економічного коріння злочинності, — каже начальник ГУ СБУ в Криму Олександр Косьяненко. — Керчани не підхалися нашою думкою під час обговорення кандидатур у новий уряд Криму.

На жаль, ситуація у Керчі наближається до тієї, що була в Ялті.

Чого ж чекати? Багато хто вважає, що головні керченські події відбудуться десь під осін. Саме тоді почнеться масова приватизація найпшиших маєностей благоденного сонячного півострова...

Віктор ХОМЕНКО.
Сімферополь — Керч.

Для використання в сфері торгівлі,
громадського харчування та послуг
квітське НВО «ЕЛЕКТРОНМАШ»
за доступними цінами пропонує

ЕЛЕКТРОННІ КОНТРОЛЬНО-КАСОВІ АПАРАТИ (ЕККА)

з моніторингом обладнання для роботи зі зчитувачем штрихкодів

- системні ЕРА 802.01 - для підприємств з великою і середньою
- автономні ЕРА 101.10 - інтенсивністю роботи
- портативні ЕРА 501.02 - для малих підприємств

комп'ютеризовані Master - послідовних комп'ютерів (на базі «Рексінг») та ЕККА

з можливістю використання в пунктах обміну валют

- автономні ЕРА 101.08
- ЕРА 101 К. 04

До ваших послуг розгалужена мережа центрів сервісного обслуговування в усіх областях та районах України

Адреса НВО «Електронмаш»: 252180, м. Київ, вул. Велика Окружна, 4.
Телефони: (044) 474-54-57, 474-12-34, 475-98-20.

Шановні акціонери

ВАТ «Вінницький нафтичний завод»!
Загальні збори акціонерів (їх представників) відбуваються 15 вересня 1998 року в приміщенні клубу ВАТ «ВНЗ».

Початок зборів об 11.00. Реєстрація учасників з 8.00 до 11.00.

- Порядок денний:**
- Звіт про діяльність ВАТ «ВНЗ» за 1997 рік.
 - Затвердження звіту ревізійної комісії та балансу ВАТ «ВНЗ» за 1997 рік.
 - Затвердження порядку розподілу прибутку за 1997 рік.
 - Затвердження строку та порядку виплати дивидендів за 1997 рік.
 - Визначення основних напрямів діяльності ВАТ, затвердження програм господарської діяльності ВАТ «ВНЗ» на 1998 рік.
 - Про внесення змін та доповнень до статуту ВАТ «ВНЗ».
 - Затвердження положення про спостережну раду.
 - Вибори спостережної ради.
 - Внесення змін до складу виконавчих органів.
 - Про передачу реєстру ВАТ «ВНЗ» ТОВ «РЕГІСТР-Д» та затвердження угоди з новим реєстратором.

Правління ВАТ «Вінницький нафтичний завод».

Довідки за телефоном (0432) 26-18-62.

ООО «Стек» заявляло о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение 2 месяцев со дня публикации по адресу: Киев, ул. Ломоносова, 86.

До уваги акціонерів

ВАТ «Київськезастрахування»
повідомляє, що загальні збори акціонерів відбуваються 18 вересня 1998 року об 11 годині за адресою: Київ, вул. Васильківська, 16.

- Порядок денний**
- Звіт правління про фінансово-господарську діяльність за 1997 рік.
 - Затвердження нової редакції статуту товариства.
 - Вибори голови правління.
 - Вибори спостережної ради.
 - Вибори ревізійної комісії.
 - Затвердження внутрішніх нормативних актів АТ.
 - Затвердження незалежного реєстратора.
 - Затвердження форми випуску акцій підприємства.
 - Про дивіденди.

Реєстрація акціонерів та довірених осіб проводиться з 8.00 до 10.30.
тел.: 8-(044) 263-33-54, 263-32-34.

Правління ЗАТ універмаг «Дитячий світ»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбуваються 3 вересня 1998 року о 15 годині за адресою: Луганськ, вул. Челюскінців, 1а, універмаг «Дитячий світ».

- Порядок денний**
- Про підсумки діяльності за І п/р 1998 року.
 - Основні напрями діяльності на ІІ п/р 1998 року.
 - Про внесення змін та доповнень до статуту ЗАТ.
 - Рішення.

Реєстрація акціонерів з 14.00.

Довідки за телефоном 53-14-77.

Відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

ЄДИНИЙ В УКРАЇНІ ІНСТИТУТ

який надає не тільки прекрасну освіту, але й максимально підтримує своїх випускників у працевлаштуванні за професіями:

**секретар-референт
бухгалтер
бухгалтер підприємства торгівлі
бухгалтер фінансово-економічного підприємства**

Напишіть на конверті адресу Вашого інституту: куди 310001, Харків, вул. Московський, 11, 23593438.
Копії: Харківський фінансово-економічний інститут.

Без вступних екзамінів
За 4 місяці
Заочно
Диплом

За вибраною Вами професією будуть надіслані умови навчання. Довідки за телефонами: (0572) 92-43-56, 92-32-61.

ХАРКІВСЬКИЙ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ

Інформація щодо результатів діяльності відкритого акціонерного товариства

«Обухівський завод пористих виробів» як емітента цінних паперів за 1997 рік

Найменування емітента — ВАТ «Обухівський завод пористих виробів»
Код ЄДРПОУ — 20576280
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата його видачі — 321/1/98, 15.06.98 р.
Місцезнаходження — Київська обл., м. Обухів, вул. Промислова, 6
— 5-77-89, (код 272)
— 5-55-08
Основні види діяльності — виробництво будматеріалів
Кількість акціонерів — 2312
Чисельність працівників — 197
Статутний фонд — 1317948,00
— прості іменні акції (кількість та частка в статутному фонді) — 5271792 — 100 %
— привілеєвані акції
Дата проведення останніх зборів акціонерів — 19.02.97 р.

Основні фінансові показники

показник	1997 рік	1996 попередній рік
1. Виручка (валовий дохід) від реалізації за виручанням державного регулювання цін, ЦДВ та акцізного збору	2293537,25	1826000,00
2. Балансовий прибуток	189353,64	237000,00
3. Всього по активах балансу	0,00	0,00
4. Номінальна вартість акцій	0,25	0,25
5. Нерозподілений прибуток	0,00	0,00
6. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,00	0,00
7. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію	0,00	0,00

АО ЗТ ПЦ «Енергогазсервис»

Реалізуємо со склада в Полтаве

- блочные котельные, водогрейные и паровые котлы;
- счетчики газа и воды;
- автоматика безопасности;
- горелочные блоки и редкля;
- ГРП, ГРУ контейнерного типа;
- оборудование ГРП, клапана КПЗ, ПКР, регуляторы давления, фильтры, узлы учета;
- приборы КИПиА;
- бытовое газовое оборудование.

Наш адрес: 314002, Украина, Полтава, ул. Сосюры, 35.

Тел./факс (0532) 59-40-30, тел. 59-40-21.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудило дело № 3339-9 от 19.06.98 г. о банкротстве ПКФ «Ар-Та» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Досычева, 3; р/счет 26000821 в КРД АПБП «Авал», код ОКПО 24496537).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

УСПІШНА КАР'ЄРА ЗА ДОПОМОГОЮ ЄШКО!

■ Ви завжди мріяли вивчити іноземну мову?

На своїх курсах ЄШКО пропонує вивчити основні європейські мови за оригінальною методикою, заснованою на 50-річному досвіді вивчення мов у країнах Західної Європи.

■ Ви хочете овоїти нову спеціальність або організувати своє діло?

Професійні курси ЄШКО дадуть Вам знання за спеціальностями, які користуються великим попитом на ринку праці.

■ Вам подобається з користю проводити вільний час?

Хобі - курси ЄШКО - це спосіб урізноманітнити своє дозвілля і відкрити для себе нові можливості. У місячну вартість навчання входить вартість аудіокасет і поштових відправлень. Оплата проводиться за основні рахунки Школи в гривнях за курсом НБУ на момент виставлення рахунка. Матеріали курсів друкуються російською мовою.

Інформаційна служба ЄШКО працює для Вас з 8:30 до 17:00 (0572) 20-61-31

Рекомендовано Міністерством освіти України

ПРОФЕСІЙНІ КУРСИ	ЦІНА ЗА МІСЯЦЬ НАВЧАННЯ	СТРОК НАВЧАННЯ	МОВНІ КУРСИ	ЦІНА ЗА МІСЯЦЬ НАВЧАННЯ	СТРОК НАВЧАННЯ
• Основні бухгалтерського обліку	6,65	12 міс.	• Англійська для дітей II	6,95	9 міс.
• Секретар-референт	6,45	12 міс.	• Англійська для дітей III	6,95	9 міс.
• Основні менеджменту	7,35	12 міс.	• Англійська для дітей IV	6,95	9 міс.
• Маркетинг	7,35	12 міс.	• Німецька для дітей	6,95	9 міс.
• Комп'ютерна азбука	6,85	12 міс.	• Німецька для початківців	5,95	16 міс.
ХОБІ-КУРСИ			• Німецька для середнього рівня	5,95	24 міс.
• Курс крою та шиття	5,55	12 міс.	• Німецька для середнього рівня "плюс"	6,45	24 міс.
• Астрологія	5,55	12 міс.	• Німецька для вищого рівня	6,45	24 міс.
• Курс косметики	5,55	12 міс.	• Французька для початківців	5,95	16 міс.
• Секрети сучасної кухні	5,55	12 міс.	• Французька для середнього рівня	6,45	24 міс.
МОВНІ КУРСИ			• Італійська для початківців	5,95	24 міс.
• Англійська для початківців	5,95	16 міс.	• Італійська для середнього рівня	6,45	24 міс.
• Англійська для середнього рівня	5,95	24 міс.	• Іспанська для початківців	5,95	16 міс.
• Англійська для середнього рівня "плюс"	6,45	24 міс.			
• Англійська для вищого рівня	6,45	24 міс.			
• Англійська для дітей I	6,95	9 міс.			

Щоб одержати БЕЗКОШТОВНО пробний урок обраного Вами курсу, заповніть купон і вишліть на адресу: 310022, Харків, а/с 248 ЄШКО

Очікування — це теж трамплін

Я НЕ БУЛА займає з Людмилою Давимук, коли вона вражала своїм талантом, виступаючи на європейських оперних сценах після кількох перемог у міжнародних конкурсах. Її кар'єра почалася з найвищої точки, але це схоже було на подарунок долі лише в очах нестеснених.

Із-за лаштунків

Мабуть, у той час (усього якихось п'ять років тому) Людмила хтось сильно і «по-чорному» позавдир. Рамтом уся на довго споруджувана конструкція (менеджери в Росії, імпресаріо в Італії, знайомства в Іспанії та Польщі) стала швидко руйнуватися. Загибель Маріо Поче в авіакатастрофі перекинула «італійський канал», у Національній опері не знайшлося місця, а Державного духового оркестру її «пішли»... Так лауреат міжнародних конкурсів Людмила Давимук стала «запасною» у хороших каналі імені Л. Ревуцького.

Здавалося, це — фінал. Але Людмилі життєві труднощі тільки стимулюють. Якщо інші титуловані виконавиці «випускають» лише кілька пісень на рік, Людмила Давимук протягом кожного ювілейного сезону представляла публіці чотири (і різноманітні) концертні програми.

Багато хто обіцяв допомогу, та небагато хто надавав її. Якби не рідне Чернігівське земляцтво, та ще Фонд сприяння розвитку мистецтв України, не відбувся б і черговий концерт у Малій залі Національної філармонії.

У філармонії Людмила порадувала дивним відчуттям стилю, пристрасної та водночас стриманої манери співу, демонструючи чудову школу. Свято тривало й після концерту: дует Людмила Давимук — Валерій Буймистер виконав кілька романсів під аккомпанемент гітарного квартету.

Після такого слеску Людмила знову живе надією на здійснення свого давно задуманого проєкту: запису й виконання іспанської музики в Україні і за кордоном. А поки — життява проза: квартири питання, пошуки роботи, та про це вона не любить говорити. Співачка продовжує вірити в долю, повторюючи улюблену фразу: «Усьому свій час».

Вікторія КОРЕНЬКОВА.

Р. С. Виконавиця, рівень якої задовольнив би будь-яку європейську оперну сцену, після скорочення в капелі залишилася сьогодні без засобів до існування. Хто знає, як вона розв'язує свої проблеми? І ще, чому відомі музичні колективи, що користуються часто послугами відверто слабких солістів, обходять увагою чудову співачку? Може, побоюються програти на її тлі?..

Клубна зала

Отар та сови

Закрадається підозра, що журналіст-скандаліст Отар Кушанашвілі вже і не журналіст зовсім. Чому тоді він постійно найдажше до Києва і улає з себе ді-джея? Не можна сказати, що йому це погано вдається. Згадаймо відомі московські танцюльки «Партійна зона», де Отар уперше спробував себе в ролі дискотечного ведучого. Однак, що не кажіть, така метаморфоза насторужує...

Нещодавно еспатажний парубок знову навідав Київ, зокрема — один з найдорожчих наших клубів. І провів дискотеку «Сова». Назва говорить сама за себе. Сюди, за невеликим винятком, прийшли постійні відвідувачі цієї оази дозвілля. Ті, хто не спить ночами (усе розпочалося записів), а вдень дихає спекотним асфальтом столиці — замість морської повітря.

Слід віддати належне гостю: він у своєму амбула був на висоті. Залучав люд до грици, вільно спілкувався з публікою. І, можливо, «вигнаний» своєю присутністю одну зі звичайних «нічних вєчєрок», як вже на третій раз набридають монотонністю і невиннахлидністю розваг.

Ніла ІВАНЕНКО.

Афіша вихідних днів

Київ

Галерея Центру мистецтв Сороса: проєкт «Один день із життя» (відеоарт, інсталяція, фото).

Галерея «36»: виставка живопису Олександра Олешка. Галерея «Григук»: виставка художників-прикладників.

Галерея «Ірена»: виставка творів скульптора Володимира Філатова та фотохудожника Владислава Філіна.

Провідні столичні театри на гастролях.

Одеса

Академічний театр опери та балету: субота — балет «Спляча красуня» П. Чайковського (о 18 год.); неділя — балети «Полієна» та «Кармен-скіттан» з Шопеном, Ж. Бізе, Р. Шелліном (о 12 год.), балет «Дон-Хіхот» Л. Мінкуса (о 18 год.).

Театр музичної комедії імені М. Водяного: субота — оперета «Баядера» І. Кальмана; неділя — шоу «Бад на честь короля» (о 19 год.).

Каховські Ігри без гвинтівки

Ось і дочекались ми цієї благословенної пори, коли до Каховки з'їжджається натовп тих, хто прихетний до популярної музики. 1—4 серпня тут проходить 7-й Зелений міжнародний фестиваль «Таврійські ігри». На так званій Великій сцені виступатимуть солісти і колективи. Основна умова — «живий» спів. Організатори очікують, що у фестивалі візьмуть участь близько 40 артистів.

Оформлення Великої сцени виконано відповідно до настрою чотирьох стихій природи (художник — Наталія Клісенок). Друга сцена стане центральною точкою «Каховського ярмарку». Відмінність цього фестивалю від попередніх — його підкреслено екологічне звучання.

На зйомку: минулорічна володарка титулу «Золота жар-птиця» Ірина Білик.

Про те, що було і буде

Журі не помилилося

Одинадцятирічний Богдан Стародуб, вихованець Одеської спеціальної музичної школи імені П. Стоярського, відібрає Париж. Богдан (учень педагога Тетяни Фоміної) узяв участь у Міжнародному конкурсі молодих талантів. Близько ста митців з різних країн світу виконували складні програми. Та журі визнало кращим саме Богдана. А те, що воно не помилилося, підтвердив блискучий виступ одесита на заклятому гала-концерті. Фінансовою підмогою до Франції забезпечило Одеське регіональне відділення міжнародного фонду «Відродження».

Рими злилися з мелодіями

До 2000-річчя Різдва Христового закарпатський поет Юрій Шипиш видав збірку духовних поезій «Слава Богу». Чотири роки тому вийшла перша книжка поета «Скібка духовного хліба». Сорок п'ять творів, що увійшли до нової збірки, покладає на музику закарпатськими композиторами.

«Соколи» залізницею «літають»

Мандри

Гурт «Соколи», який представляли не треба, знайшов свою постійну прописку у Львівському палаці культури залізничників. А щоб не почуватися нахлібниками, «соколята» вирішили у концертне турне... Львівською залізницею. Підтримав цей нестандартний задум її начальник Георгій Кирпа. Дарний для артистів було обладнано комфортабельний салон-вагон.

Концерти популярного гурту пройшли з аншлагом у Тернополі, Івано-Франківську, Коломию, Ковелі, Сарнах, Здолбунів. Як завжди, особливо жаданою для публіки була солістка «Соколі» Марія Шалайкевич.

Лариса МАРЧУК.

Львів.

Погода

1—2 серпня в Україні переважно без опадів. На заході короточасні грозові дощі. Температура вдень 26—34, вночі 17—23 градуси тепла.

На Київщині без опадів. Температура вдень 26—31, вночі 17—22 градуси вище нуля.

Температура води у Чорному та Азовському морях 23—26, у Дніпрі біля Києва 23 градуси тепла.

Український гідрометцентр.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В.о. головного редактора А. ГОРЛОВ. Редаколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕКЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЬЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23; телефонфакс — 224-72-54; ВИДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефонфакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rlc.com

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель. Редакція не завжди підлягає позиції авторів публікацій. За точність викладених фактів відповідальність несе автор. Рукописи не повертаємо. О Виступання з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197235.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311145.

1 2 3 4 5 6 8 9 0